

GAZETA LWOWSKA

Przenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej”, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 cent., drudzy 30 — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkurazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza. Inseraty przyjmują w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonsov; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, Rue Clement 4.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Minister handlu zatwierdził ponowny wybór Teodora Baranowskiego na prezesa, a Alberta Mendelsburga na wiceprezesa Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie na rok 1886.

Dyrekcya poczt i telegrafów przeniosła oficyalę pocztowego Leona Brożyńskiego z Podwoleczysk, i asystenta pocztowego Konstantego Jaworskiego ze Stryja do Lwowa, a asystenta pocztowego Adolfa Petaka ze Lwowa do Przemyśla.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 27 lutego.

Poprzednie uwagi nasze o projekcie ustawy o pospolitem ruszeniu przychodzi nam uzupełnić jeszcze kilku słowami, aby, o ile to jest możliwem w szczupłych ramach dziennikarskiego artykułu, wykazać nieodzowną potrzebę instytucji tak wysoko rozwiniętej w innych państwach i będącej poniekąd uzupełnieniem stałych armij. Zachodzą częstokroć wypadki, że główna armia wówczas tylko pokonać może nieprzyjaciela, jeżeli nie jest zmuszoną rozdrabniać sił swoich celem wykonywania potrzebnych operacyj na skrzydłach i tyłach. Tu właśnie samo pojawienie się pospolitego ruszenia, może być nadzwyczajnej doniosłości. Wszystkim wiadomo, jaką pomoc i jak silne oparcie znajdowała swego czasu operująca we Włoszech c. k. armia w tyrolskim pospolitem ruszeniu. Choćby armie polowe były zmuszone cofać się przed przeważnemi siłami nieprzyjacielskimi, jak np.

w czasie wojen napoleońskich, to mimo tego Tyrol nie został straconym i pozbawionym wszelkiej pomocy, albowiem na jego straży stanęło i broń go z pomyślnym rezultatem, zorganizowane już w czasie pokojowym pospolite ruszenie.

A właśnie takiego pospolitego ruszenia, jakie istnieje w Tyrolu i Vorarlbergu i które podniosło do właściwej miary znaczenie tej instytucji, nie ma wcale w innych krajach Monarchii. Każdy kraj przeto już we własnym interesie powinien starać się o należyście zorganizowane pospolite ruszenie, gdyż w takim tylko będzie mógł na wypadek wojny zasłonić się przed niebezpieczeństwami inwazyi nieprzyjacielskiej. Z charakteru operacyi wojennych wypływa, że takowe poruszają się w pewnym tylko kierunku, skutkiem czego oddalone od podstawy operacyjnej terytorya, mogą być łatwo wystawione na napady wojsk nieprzyjacielskich. Gdyby przeto już w czasie pokojowym nie poczyniono odpowiednich zarządzeń dla rozwinięcia skutecznej samopomocy, wówczas terytorya te byłyby wystawione na bezwzględny ucisk i prześladowania ze strony przeciwnika.

Nie należy wszakże sobie wysta-
wiać, jakoby na wypadek wojny bez-
względnie i w całej Monarchii miała
być powołaną cała zdolna do nosze-
nia broni ludność. Każda naczelna
komenda w własnym interesie sta-
ra się unikać gmatwania, już i bez
tego nadzwyczaj skomplikowanych
środków wojennych, wprowadzaniem
nowych żywołów. Często bardzo na-
tychmiastowe i ogólne powołanie po-
spolitego ruszenia mogłoby stać się
dla naczelnego zarządu wojennego
tylko kłopotem, ciężarem i balastem,
a to samo przemawia za tem, że po-
spolite ruszenia mogą być zwolywa-
ne w zasadzie tylko w pojedynczych

krajach i jedynie w razie nadzwyczajnego niebezpieczeństwa, a w obydwóch wypadkach, w miarę chwilowej potrzeby. Słowem, państwo będzie apelować do sił ludności tylko w nadzwyczajnych wypadkach i w miarę okoliczności, a w czasie pokojowym ludność ta nie będzie pociągana do żadnych ofiar z tytułu organizacji pospolitego ruszenia. Zresztą ta organizacja ma właśnie dopomóc do utrzymania pokoju Monarchii. Austro-Węgry, uzupełniając i udoskonalając swój system obronny, wytworzą dla siebie jedną więcej rękojmię, że nie zostaną swawolnie zaczepione i wystawione na potrzebę mobilizowania swoich sił i odwoływania się do zdwojonej ofiarności ludów. Im Monarchia będzie silniejszą, lepiej przygotowaną na wszystkie ewentualności, im zupełniejszą będzie jej organizacja wojenna, tem pewniej będzie można liczyć na długi i tak pożądaný przez ogół pokój.

Sprawy krajowe.

(Galicyjskie Towarzystwo gospodarskie).

(L.) Komitet galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego, zestawiał już obszernie sprawozdanie z swoich czynności w r. z., które przedewszystkiem zawiera szczegółowy co do użycia subwenyj rządowych i krajowych, z których pierwsze wynosiły 26.711 złr., drugie zaś 3100 złr. Z tych wyczerpujących zestawień reprodukujeśmy ważniejsze szczegóły. I tak podaje sprawozdanie dokładny obraz czynności instruktora dla uprawy i wyprawy lnu, który w r. z. odbył trzy objazdżki po kraju.

Przy pierwszej objazdzie zwiedził inżynier, w powiecie krośnieńskim 16 miejscowości, w jasielskim 13, a w grybowskim 12. Wszędzie udzielał rad i wskazówek praktycznych co do uprawy lnu, a oprócz tego odbył 25 wykładów, które były licznie odwiedzane, najliczniej zaś w Jedliczu, Dobrowu i Ptaszkowej, gdzie było do 100

słuchaczy, a w Warzycach nawet do 150. W Dębownu odbył się wykład wobec J. Eksc. p. Ministra barona Ziemiałkowskiego.

Z ogólnych spostrzeżeń instruktora podnosimy, iż w powiecie krośnieńskim znalazł on ludność przystępniejszą dla nauki, niż przed laty 12, ale uprawa lnu znacznie upadła. Jako przyczynę tego podaje instruktor: zbyt wielkie rozdrobnienie gruntów; zwyciężką konkurencję tanich wyrobów bawełnianych, które zgrzebne płótno własnego wyrobu ze stroju ludowego zupełnie wyparły; wreszcie, iż tkacze Koryczyny i Błazowej sprzedają obecnie przedrząd fabryczną, która o 25 proc. jest tańszą od ręcznej. W powiecie jasielskim jest uprawa lnu dość rozpowszechnioną, a domowe wyroby płócienne przeważają jeszcze w stroju ludowym; ale uprawa jest bardzo wadliwą, bo lud trzyma się uporczywie praktyki zastarzałej. Nie brak jednak jest usiłowań podźwignienia ludu, i sprawa ozdanie instruktora podnosi o szczególne uznanie działalność delegata Towarzystwa Kółek rolniczych na powiaty Krosno i Jasło, p. E. Łozińskiego z Potoka, który z panem Aullichem objeżdża gminy, i lud pouczając, do postępu zachęca. Powiat grybowski nadaje się do uprawy lnu szczególnie, mianowicie część jego północno-wschodnią i zachodnią; to też uprawa lnu jest tam dość rozpowszechniona, i gdyby tylko wprowadzono tam lepszą uprawę roli, siew wcześniejszy, a nadewszystko rosenie lnu, mogłyby lny tamtejsze współzawodniczyć z lnami nowotaraskimi i myślenickimi. Sprawozdanie swoje kończy instruktor smutnem spostrzeżeniem, że w powiatach: krośnieńskim i jasielskim gorączka, a raczej epidemia emigracyjna, grasuje straszliwie; nie ma już prawie wsi, w których bodaj kilku wychodźców nie liczone; niektórzy odbywali już podróże do Ameryki kilkakrotnie, wracali po rodzinę, i zabrawszy ją ze sobą, wynieśli się na stałe. Jeszcze smutniejszą jest wszakże uwaga, że lud tamtejszy zna Amerykę lepiej, aniżeli kraj własny.

Drużyna objazdka w powiat nowotarski, miała na celu przyuczenie ludności poprawnej metody wyprawy lnu sposobem belgijskim. W tym celu odbyły się wykłady demonstracyjne. Pierwszy taki wykład odbył się w Czarnym Dunajcu. Przyznano powszechnie, że roboty maszyną wykonywa się bez wszelkiego wysiłku, a robota jest

41)
ABRAHAM KITAJ

POWIEŚĆ

Z CZASÓW KRÓLA JANA

prze-

ZYGMUNTA KACZKOWSKIEGO

VII.

(Ciąg dalszy.)

Obydwie kobiety były temi pysznemi towarami olśnione i każdą rzecz oglądały z osobna, chwając misterną robotę i doskonałość materji. I Dzierżek także wszystko oglądał, chociaż nie z takim wielkim podziwem, a kiedy ową dyamentową przepaskę z bliska obejrzał, uśmiechnął się i rzucił ją lekko pomiędzy inne rupiecie. Zauważał to Abraham, ale nie powiedział. Lecz kiedy matka i córka wszystko już oglądnięty, pani Borowska była bardzo zakłopotana, bo jak to przyjmować takie prezenty, za które możeby można i jaki folwark zakupić? Lecz z drugiej strony trudnoż znowu odmawiać, kiedy brat zięcia chce paunie młodej prezent uczynić. Toż przymówiła się w ten sens do Abrahama:

— Bardzo wdzięczne jesteśmy Wasz-
mości za pamięć, ale tak rozumiemy, że prze-
cież nie zechcesz nas tem wszystkim ob-
darzać, boć byłoby tego zanadto. Krzysia
coś przyjmie, nie dla wartości, tylko dla
sentymentu, który jej bardzo jest miły jako
od rodzzonego przyszłego jej męża.

A Abraham na to:

— Moja mościa pani! Nie ofiaruję ja

Jejmość pani i mojej przyszłej bratowej wszystkiego, czemu mnie Pan Bóg na tej wojnie obdarzył, bo jeszcze mam inne wozy ze sobą, które także nie próżne. Jenom tu wybrać takie drobiazgi, które samotnemu mężczyźnie służyć nie mogą. Na cóżbym ja te rzeczy miał chować u siebie? Jam żołnierz, dzisiaj tu a jutro gdzieindziej. Zostawię to w domu, to mi kto ukradnie; zabiorę z sobą do obozu, to mogą być złupion od nieprzyjaciela. Jeżeli zaś fortuna będzie mi tak dalej sprzyjać jak dotąd, to jeszcze ja nieraz ze zdobyczą powrócę do domu. Składam to tedy do nóg jejmość pani i mojej przyszłej bratowej i suplikuję, aby było wdzięcznie przyjęte.

Pani Borowska rzuciła okiem na Krzysię, ale Krzysia patrzyła w tej chwili na Abrahama i nie mogła oczyma jej odpowiedzieć; zaczęła sama taką rezolucyę wy-
dała:

— Więc tedy przyjmujemy w depozyt tymczasem i rezerwujemy sobie zasięgnąć aprobaty naszego ojca. Bo mój mąż, odmówiwszy wielu rzeczy w swem życiu, mógłby nas skarcić, że przyjmujemy prezenty bez jego woli.

A wtedy już się zmierzchać zaczęło i dano przy świetle wieczere. Przy wieczerzy, przy stole wąskim a długim, Abraham siedział przy matce a Dzierżek przy Krzysi, co go tem bardziej niecierpliwiło, ile że Dzierżek ciągle coś szeptał Krzysi do ucha. Abraham mówił wciąż, wedle swego zwyczaju, tak że nikogo nie dopuścił do słowa. bo tak mu było teraz potrzeba. Uważał on wprawdzie, że Krzysia Dzierżka słucha tylko półuchem a z niego samego i oka nie spuszcza, ale przecież go to mierziło, bo

mu się zdało, że Dzierżek tam weale nie z pochwałami się o nim odzywa. Tymczasem Dzierżek, całą duszą wylany dla Krzysia, także się niecierpliwił, bo mu ten Abraham jakoś dziwnie był wstrętnym i cale mu się nie podobało, co robił i mówił. Może też o nim co wiedział z raportów swojego ojca, może wiedział co o Rafale, czego jeszcze dotychczas nie chciał powiedzieć tym paniom. Ale choćby i nie nie wiedział, to już to samo, że Abraham wrócił do domu, kiedy armia polska się bije na Węgrzech, było mu podejrzaniem, i nie mógł mieć zaufania do tego człowieka, dopóki by on mu sam tego nie wytłumaczył. Dzierżek miał temperament bardzo spokojny: przecież niedawno temu zniósł dosyć ostre przycinki od Rafala i nie pokłócił się o to. A kiedy Rafal już prawie z rąk wyrwał mu pannę, to i to przeniósł na sobie i nie oburzył się przeciw swemu losowi. Ale Dzierżek był młody — a młodzi często sami nie wiedzą, dlaczego czasem im się z ust wyrwie jakaś niewczesna uwaga; był on bardzo pocziwy — i zawsze ludzkie niecnoty go oburzały, więc wreszcie szczerze przywiązany do Krzysia, nie zawiadził jej Rafałowi, bo tak Pan Bóg rozrządził, ale się nią opiekował jak siostrą i nie mógł na to patrzeć spokojnie, jak ją otaczają źli ludzie. Zresztą, niebardzo zastanawiając się nad tem, co robi, przerwał pod koniec wieczery Abrahamowi i rzekł:

— Po klęsce czwartkowej pod Parka-
nami wszyscy się podobno rozbiegli, lecz
wszyscy do wieczora wrócili; wszelako byli
i tacy, co już nie wrócili i dotąd ich poru-
cznicy ich napróżno czekają.

Na te słowa Abrahamowi roziskrzyły
się oczy, rzucił niemi na Dzierżka, lecz od

powiedział spokojnie, chociaż mu wargi drgały z niecierpliwości:

— Tak tam mówiono. Ja o tem nie wiem, bom przy innych był regimentach. Ale tak mi się widzi, że takie uwagi tym nie przystają, co spią na piernatach, kiedy drudzy się biją.

— Jeżeli tamta uwaga nie odnosiła się do Waszmości, — rzekł na to Dzierzek, — to ta się pewnie do mnie odnosi nie może. Bo ja służę z panem Andrzejem Potockim, co granic ogania; jeszcze mnie nie powołał a jak na mnie zatrąbi, to ja się pierwszy pod moją chorągwią postawię i wtedy już pewnie jej nie opuszczę, choćby też drudzy ją opuścili.

Ale Dzierżek już na tem nie przestał,
tylko mówił dalej:

— Pan Rafał także uciekał we czwartek, ale się zatrzymał przy królu i był u jego boku przez całą bitwę sobotnią. Jemu niewiedzieć, co się potem z nim stało, Wasce byś to lepiej powinien wiedzieć od innych.

— Jużem to Waści powiedział, — rzekł na to Abraham, — zem niesłużył w jego dywizyi.

— Szkoda-to wielka, że Waśc nie nie
wiesz, — odpowię Dzierżek, bo tutaj cho-
dzą głupie wieści, jakoby się dostał do
niewoli.

Na to obydwie kobiety spojrzały wiel-
kiemi oczyma na Starościca, a pani Borow-
ska zapytała z przestraczem:

— Co Waszmość mówisz? prawda to
Abrahamowi musiało to bardzo by
nie na rękę w tej chwili, bo zgrzytnął ze
bami, ale na jego szczęście kobiety patrzył
na Dzierżka, zaczęło im mial czas zabra
się, a potem odpowiedział spokojnie:

nierównie doskonalszą od ręcznej i trwa krócej. Podobne wykłady demonstracyjne odbyły się następnie: w Podezernem, Chocholowie, Odroważe, Dziale, Pieniążkowicach, gdzie lud nadzwyczaj chętnie wchodzi i nierzadko spotkać gospodarza, co niższe gimnazjum ukończył; w Sędzimirzu, Poroninie i w Szaflarach. Rezultatem tych wykładów było, że obstaralowano pięć trzypaczek, a Kółko rolnicze w Pieniążkowicach odniosło się do komitetu z prośbą o udzielenie mu łamaczki Pantena z fuduszów subwencyjnych.

Trzecią wreszcie objazdkę skuteczną Instruktor w powiat łanucki, gdzie ograniczyć się musiał na teorii uprawy i wyprawy lnu; odbył zaś wykłady w Kółkach rolniczych: w Rogóźnie, Kosinie, Markowej, Nowosielskich i Gaci. Z czynności Instruktor zdaną relację, którą Ministerstwo przyjęło z zadowoleniem do wiadomości, i zatwierdziło Instruktora na r. 1886. a nadto prośbę Komitetu o podwyższenie dotacji na zakupno nasienia lnu wzięło w prenotację.

Instruktor uprawy chmielu, mianowany został stypendystą, p. Lityński, uczeń p. Schöffla w Zateczu.

Zamianowano tedy oddziały o ustanowieniu Instruktora uprawy chmielu przy Komitecie, i o warunkach, pod jakimi każdy z jego pomocy korzystać może. Zaraz też poczęły wpływać zgłoszenia, otrzymano ich ogółem 36, i na ich podstawie był instruktor czynnym i pomocnym w Gumniakach, Trzebieńcu, Chorońcu, Strzeliskach, Chlebowicach, Reklinie, Krzeczowicach, Przybyszówce, Weryni, Twierdzy, Krechowcu, Mokrzanach małych i wielkich, Tu czempach, Serednem, Gwoźdzu, Porchowej, Partyni i Kutkorzu.

Co do szkoły chmielarskiej uchwalił Komitet utworzyć taką szkołę z wiosną 1886 r. pod kierunkiem p. Lityńskiego w obrębie oddz. Radziechowskiego. Rokowania są już ukończone szkoła otwartą będzie na lat 3 w Srodopolcach u p. Stęckiego. Kierunek jej ma być na być przede wszystkim praktyczny. Wprowadzone będą wszystkie systemy uprawy chmielu, a uczeń każdy ma mieć każdą manipulację wykonać i teoretycznie uzasadnić. Kurs trwać będzie 7 miesięcy od 15 marca do 15 października wyjątkowo w roku pierwszym od 1 kwietnia. Uczniów ma być 10, z tych 6 stypendystów. Naczelną kierownictwo sprawować będzie kuratorka, w skład której wchodzi pp. Stecki, Tadeusz Wasilewski, dyrektor Lubomski i referent Komitetu.

Następnie omawia sprawozdanie szczegółów użycia subwencji na wykłady rolnicze dla włościan, i o lustracjach gospodarstw włościańskich, poczem relacyonuje o użyciu subwencji na kursa weterynaryi i kucia koni. Odroczony na przedstawienie ks. Władysława Sapiehy do r. 1885, kurs weterynaryi w Lubaczowie, odbył się w lipcu, i trwał dni 10. Uczestniczyło nań razem 28 słuchaczy. Prelegentem był p. M. Dulemba. Stypendyów udzielono razem 150 zł., a kosztu kursu wynosiły ogółem 279 zł. Miał też odbyć się w czerwcu kurs weterynaryi w Jarosławiu, gdy jednak doprowadzenie do skutku kursu tego okazało się niemożliwym, rozporządzono tą subwencją na

rzecz Oddziału Tarnopolskiego, który obowiązał się odbyć kurs weterynaryi w Tarnopolu, w lutym 1886. Podniesioną zaś w r. z. subwencję 800 zł., rozdzielił komitet na kurs weterynaryi w Buczaczu, 275 zł.; w Bóbrce, 250 zł. i na kurs kucia koni w Sanoku, 250 zł.

Z powyższych kursów, kurs w Buczaczu odroczony został do roku przyszłego. Kurs weterynaryi w Bóbrce, odbył się od 10 do 19 grudnia, pod kierunkiem p. Timofiejewicza, asystenta szkoły weterynaryi we Lwowie. Słuchaczy było 26. Kurs kucia koni w Sanoku, odbył się od 2 do 12 grudnia, pod kierunkiem powiatowego weterynarza p. Olbrichta. Słuchaczy było 33, samych kowali.

KORESPONDENCYE

Praga czeska, 25 lutego.

(Rękopis krółodworski.)

(c) Nietylko w kołach uczonych, lecz w najszerszych warstwach społeczeństwa czeskiego, wielkie wrażenie sprawiło wydane temi dniami pismo pod tytułem: „Potrzeba dalszych prób rękopisu krółodworskiego“, przez J. Gebauera, profesora filologii na wszechnicy czeskiej. Znaleziony 16 września r. 1817 w wieży kościoła krółodworskiego a wydany w roku następnym przez Wacława Hankę rękopis, jak wiadomo, w dziejach odródnienia piśmiennictwa czeskiego odegrał bardzo ważną rolę i swego czasu wywołał nie mniejszą sensację, jak wydane przez Macphersona pieśni „Ossjana“.

Od samego początku jednak ludzie uczeni (zwłaszcza Kopitar), wyrażali mocne powątpiewanie względem autentyczności rękopisu. Toczyły się spory w czasopismach, na katedrach, w grubyh dziełach, nawet przed sądami. W ostatnich latach spór przyćmiał. Wymienione pismo prof. Gebauera stawia go ponownie na porządek dzienny. Rękopis krółodworski, rozumie Gebauer, wydał Hanka; ponieważ tenże Hanka wydał kilka rękopisów podobnych, przeto z góry jest uzasadnione podejrzenie co do autentyczności rękopisu krółodworskiego. Następnie autor bada go pod względem gramatycznym i po szczegółowym rozbiórce, dochodzi do następujących wniosków:

„W języku rękopisu krółodworskiego (i zielonohorskiego), jest wiele różnic od starodawnego języka innych, autentycznych zabytków; a warianty te zgadzają się z błędami, które się znajdują w skonstruowanych fałszyfkatach i w pracach Hanka; warianty te same przez się, mianowicie zaś ich zgodność z błędami w fałszyfkatach i pracach Hanka, obudzają podejrzenie;

a ku ostatecznemu rozwiązaniu wątpliwości konieczną jest nowa próba paleograficzna i chemiczna.“

W nawiasie zauważmy, że szorstki ton, jakim prof. Gebauer odzywa się o prof. Marcinie Kuttali, jeżeli się nie mylimy, swym nauczycielu, po części pismem wymienione pozbawia powagi naukowej. Czyż po-

treba, aby profesorowie czescy naśladowali najgorsze przykłady z polemik profesorów niemieckich zeszłego stulecia? To samo odnosi się do prof. Masazyka, którego list w tej samej sprawie jest ogłoszonym w piśmie Gebauera.

Natomiast niezawodnie uczeiwa chęć zgłębienia prawdy zasługuje na wszelką pochwałę. Gdyby rękopis krółodworski był fałszyfkatem Hanka, żadną miarą ztąd hańba nie spadłaby na naród czeski. Przeciwnie świadczyłoby źle o tym narodzie, gdyby się wśród niego nieznajdowali ludzie, którzy pragną koniecznie w tej kwestyi dociec prawdy, choćby na tej drodze doszli do rezultatu równie bolesnego, jest w znanym wierszu Schillera ów młodzieniec, co to odsłonił tajemniczy obraz w Sais.

Prof. Gebauer, jak widzimy, domaga się doświadczeń paleograficznych i chemicznych, do czego ma być zaproszona komisja, złożona z uczonych czeskich i obcych. Czy ta próba mogłaby stanowczo rozwiązać kwestję, wątpliwy. Albowiem będzie niemal niepodobniństwem wykazać na mocy analizy chemicznej, z którego wieku pochodzi inkaust, użyty do spisania rękopisu. A nadto, choćby nawet było podobniństwem skonstruować, że ten inkaust pochodzi z r. 1817, nie zaś z 14 stulecia, czyż nie pozostaje możliwość przypuszczenia, że Hanka przepisał znalezione dawny rękopis?

Drugi, aby się tak wyrazić, gramatyczny dowód, jak się przekonujemy z wymienionego pisma prof. Gebauera, także jest niemal niemożliwy, albowiem nie udało się dotąd ułożyć całkowitej gramatyki staroczeskiej. Zawsze więc pozostanie wątpliwem, komu więcej wierzyć: Rękopisowi z owemi wariantami lub istniejącym fragmentem gramatyki staroczeskiego języka?

Trzeci rodzaj dowodów *pro et contra* opiera się na estetycznej stronie rękopisu. Dopatruje się bowiem w tekście podobieństwa z Kroniką trojańską, aleksandryjską, Millione Marco Pola itd., a nawet, jak mi niedawno, wykladał jeden z najznakomitszych poetów i estetyków czeskich z pewnym ustępem bardzo późnej „Oswobodzonej Jerolimy“, coby stanowczo przemawiało przeciwko autentyczności; ale z drugiej strony też podobieństwa z nieznanymi za czasów Hanka pieśniami starosłowiańskimi, świadczyłyby za autentycznością.

W takich warunkach oczywiście trudno będzie dojść do pewności, a obie strony będą musiały zadowolić się prawdopodobniństwem.

Rękopis krółodworski, składający się z kilkunastu kart pergaminowych małego formatu, znajduje się w tutejszym muzeum czeskiem. Właściwie zaś, przechowuje go w swym pokoju dyrektor tego zakładu p. Vrtatko, który jednak na prośbę turystów chętnie go pokazuje i objaśnia. Zbytecznie dodaję, że p. Vrtatko należy do rzędu tych, którzy niezachwianie wierzą w autentyczność tego literackiego skarbu muzeum czeskiego.

Z komisji i klubów parlamentarnych.

Rozprawy komisji budżetowej rozwijają się obecnie tak szybko, iż, jak podnoszą dzienniki, można liczyć na to, że w połowie marca będzie mogła rozpocząć się dyskusja szczegółowa w pełnej Izbie. Zdaje się, iż odąd także częściej będą się odbywać posiedzenia Izby, albowiem komisje przygotowały już dość materiału dla pierwszych zebrań.

Przedwczorajsze posiedzenie niemiecko-austriackiego klubu zgromadził deputowany Scharschmidt przemową, poświęconą 25-letniej rocznicy konstytucji lutowej. Mowa po poglądzie na wypadki polityczne, zaszłe od roku 1861, i po scharakteryzowaniu wewnętrznego - politycznego rozwoju państwa w czasie tego okresu, dotknął bieżącej chwili, i podniósł, że ta nie może dać bynajmniej powodu stronnictwu wiernokonstytucyjnemu do radosnych rozmyślań. Forma konstytucji wprawdzie pozostała, zmienił się jednak duch jej. Stronnictwo dawniej panujące wystawione jest obecnie na ciężkie próby i ciężkie doświadczenia. Baron Scharschmidt uważa za swój obowiązek przypomnieć w tym dniu męstwa, za którego światła i patriotyczną radą Najj. Pan nadał przed 25 laty swoim ludom konstytucję. W dziejach Austrii nazwisko Antoniego Schmerlinga jasnieć będzie na zawsze, jako założyciela konstytucji lutowej. Klub uchwalił następnie jednogłośnie wysłać deputację do p. Schmerlinga, celem złożenia mu życzeń i wyrazów czci ze strony klubu.

Do dzienników czeskich telegrafują z Wiednia, iż w sprawie reformy reglamentów obrad Izby deputowanych, zostaną wkrótce wniesione pozytywne wnioski, które zmierzają przedewszystkiem do szybszego, niż dotychczas, załatwienia spraw porządku dziennego.

SPRAWY MONARCHII

(Baron Ernst Teschenberg.)

Jak już donieśliśmy wczoraj, d. 26 b. m., zmarł w Wiedniu w 50 roku życia, baron Ernest Teschenberg, poseł nadzwyczajny i pełnomocny minister. Wstąpił on w r. 1861 do służby rządowej, w r. 1867, został u hr. Beusta sekretarzem w ministerstwie spraw zagranicznych, w r. 1868 radcą sekcijnym, a w r. 1870, licząc lat 33, radcą ministeryalnym. Gdy hr. Andrassy objął tę sprawę zagranicznych, używał Teschenberga do najważniejszych misji i prac, i wtedy to stanął on na czele biurowego ministerstwa spraw zagranicznych. W r. 1876, zamianowany został ministrem nadzwyczajnym i pełnomocnym na konferencji berlińskiej i ozdobiony został w nagrodę krzyżem komandorskim orderu Leopolda.

Gdy po hr. Andrassy, baron Haymerle objął tę sprawę zagranicznych, poruczone baronowi Teschenbergowi zorganizowa-

— Jużei ja wiem, co się z nim stało, ale trudno to nazwać niewolą.

— Cóż jest? co mu się stało? — zapytały obydwie kobiety od razu.

— Król posłał go z ekspedycją i Turcy go przejęli pod Nowymi Zamkami. Ale król przejął posłów tureckich — a więc to tam nie ma się czego obawiać, bo posłowie to nie są jency zwyczajni, i zawsze się ich potem wymienia.

— Przez Pana Boga żywego? — zawołała pani Borowska — dlaczegożes nam Waszność tego zaraz nie powiedział?

— Bo nie masz w tem nic nadzwyczajnego — odpowiedział Abraham z uśmiechem — takie przejmowania posłów codzień się zdarzają, jeszcze też nikt nigdy nie słyszał, aby się posłowie co stało.

Jednak od tej chwili nikt już nie nie jadł i zaraz wstali od stołu. Kobiety jeszcze z wielką niespokojnością rozpytywały Abrahama, gdzie Rafał jest, jak jego tam Turcy traktują, kiedy w tem Abraham wstał i zaczął się żegnać, składając się tem, że już jest późno. Pani Borowska prosiła go, aby zanocował, dodając skromnie, że nie ma paradnych komnat dla gości, ale gościnnych pokoi jest dosyć i na piąterku i w oficynach. Abraham jednak wymówił się od noclegu, dodając te słowa:

— Gdyby mi się koło złamało pod zamkiem o samej północy, choćby też w deszcz i szarugo, to jeszczeby mi polityka kazała odmówić noclegu, bo gdzie nie masz gospodarza a panna jest na wydaniu, tam się nie godzi nocować grzecznemu kawalerowi.

To mówiąc, rzucił okiem na Dzierżkę. Chcąc nie chcąc, musiał Dzierżkę tę prze-mówić zrozumieć i także zaczął się żegnać.

Tak więc niebawem potem obydwa wyjechali, Abraham konno ze swoją świtą a Dzierżek czterokonną odkrytą kolosą, którą zawsze przyjeżdżał do Zahoczewia.

Po ich wyjeździe, ile że to jeszcze było zaweznieś udawać się na spoczynek, obydwie kobiety, przywoławszy do siebie panny służebne, zabrały się do oglądania wszystkich towarów, które od Abrahama dostały w prezencie. Pani Borowska każdą sztukę opatrywała z osobna, panny jej do-powiadały, szcując je na pieniądze i podziwiając wysoką ich wartość, a winszując Krzysiu takiego bogactwa; Krzysia się także cieszyła, ale była zamyślona i rostargniona i czasem nawet nie rozumiała od razu, kiedy ją o co zapytywano.

Tymczasem Dzierżek jechał sobie kłusikiem ku Hoczwi, bardzo z tego niekontent, że musi nocą odbywać tę podróż, bo lubiał wygodę a miał trzy mile przed sobą. Noc była jasna i ciepła, więc był prawie w pełni i oświecał mu drogę jak gdyby w dzień biały, tylko lasy piętrzące się po jednej stronie i drugieje rzucaly tu i ówdzie czarne cienie na drogę. Dzierżek był zamyślony, bo to, co dopiero widział i słyszał, napełniało go pewną obawą. Kochał on Krzysię z całego serca, już się z tą myślą pogodził, że ona będzie żoną Rafała; ale kiedy już tak być musiało, to niechętyby przynajmniej za nim była szesliwa. A tu właśnie zjawia się człowiek, któremu trudno drzwi zamknąć, bo to brat pana młodego, ale którego obawiać się trzeba, bo mu nie dobrego z oczu nie patrzy. Ujechał z pola, kiedy inni się biją; przy-wiół łupy bogate, których sam pewnie nie zdobył na Turkach; obsypał takimi podarunkami pannę, jak gdyby sam chciał o nią

uderzyć a panna jest zaręczona; chciał pokryć milezieniem los swego brata, kiedy brat jest w niewoli; zamiast się zająć uwolnieniem Rafała z więzów tureckich, zostawia go tam na wolę Bożą a sam tutaj przyjeżdża, gdzie niema nic do czynienia: ja-koś to nie kwadruje ze sobą, kryje się w tem jakaś zagadka. Dzierżek postanowił sobie opowiedzieć to ojcu. Ojciec jest grodowym Starostą, do niego należy policja nad szlachtą, do niego baczność nad żołnierzami, którzy nie dopełniają swych obowiązków, o co kancelarya królewska we wszystkich ekspedycjach się upomina, do niego wreszcie opieka nad rodzinami, których ojcowie poszli na wojnę... Tak myślał Dzierżek: kiedy wtem usłyszał tentent kopyt konskich za sobą. Obejrzał się, nie widział jeszcze nic, bo droga tam kręta, choć równa; mimo to kazał stanąć, ażeby zobaczyć, kto to być może, bo o opryszków w tych górach nigdy nie trudno, więc żeby go nie napadli znie-nacka.

Jednak nie trwało to ani chwili, kiedy go Abraham na czele swej świty co koń wyskoczy dopędził i zaraz kolosą obskooczył.

— Mam ciebie, psi synu! — zawołał on do Dzierżki, stojąc na koniu nad jego kolosą i trzęsąc się cały od złości, — przytyki będziesz mi dawał! mógłbym cię tu rozsiekać jak węża i jakęś na to zasłużył! Ale wiedz o tem, że z kawalerem masz do czynienia. Wylaż z wozu i spraw się!

A Dzierżek na to, porwawszy szablę do ręki:

— Bić się chcesz ze mną? Dobrze. Złaz z konia, zaraz ja cię tu sprawię.

Więc właśnie jak gdyby się ziemia paliła pod nimi, ten z konia, ten z wozu, i zaraz przeciwko sobie stanęli na samym

środku gościńca. Abraham cisnął swój płaszcz na ziemię, Dzierżek zrzucił kontusz ze siebie, i zaraz się ze sobą złożyli. Abraham natął gwałtownie, uderzając raz za razem jakby drwa rąbał; ale Dzierżek łapał cięcia jedno po drugim, tylko musiał się cofać do wozu, przyczem też, jakoto był zażywny, mocno się zasał. Ale i Abraham także się spocił, rzekł więc do niego z dobrego serca:

— Odsapnij sobie. Ale wraz wychodź na środek.

Kiedy więc odsapnęli, znów się złożyli. Lecz teraz Abraham jeszcze natęczy-wiej uderzył na niego a widąc że Dzierżek już był zmęczony, bo odbił jeszcze jedno cięcie i drugie, ale za trzecim razem Abraham go ciął w głowę i tak mu przeciął cały lewy policzek, od ucha aż do podbródka, że biedny Dzierżek wszystkie zęby wyszczerzył. Padł też zaraz na ziemię i krew go zalała.

Abraham wsiadł zaraz na koń i zawołał:

— Bywaj zdrow, panie Starościeu Sarnocki! Teraz nie prędko znów na mnie zaszcze-kasz!

I zaraz ze swymi ludźmi odjechał. Szczęście, że Dzierżek miał starego sługę ze sobą, co dawniej służywał w wojsku i umiał się z rannymi obchodzić, gojąc zaś brodę Starościecowi ze swego kamerdynerskiego urzędu, wozik ze sobą wszelkie dryaskie i plasty na wypadek potrzeby. Ten go naprzód otrzeźwił, naławszy mu w nos okowity, zaczęł go umyć, krew zatałmował, ranę zaszył i plastrem zalepił, i tak go od-wiozł do Sanoka do ojca.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Przedłożony dnia 24 b. m. Izbie dep.
Sejmu pruskiego projekt ustawy w sprawie
szkół uzupełniających (*Fortbildungsschulen*)
brzmi:

§. 1. Do zakładania i utrzymywania szkół uzupełniających (Fortbildungsschulen) w prowincjach zachodnio-pruskiej i poznańskiej oddaje się z zasobów państwa rocznie 200.000 marek ministrowi handlu i przemysłu do dalszego rozporządzenia.

§ 2. Minister handlu i przemysłu ma plenipowencją nakazać robotnikom niemającym jeszcze lat 18 (Ordynacja procederowa §. 120) uczęszczanie do szkół fachowych, w tych miejscowościach wymienionych prowincyj, w których szkoły fachowe założono.

§. 3. Wydatki, jakie ztąd wynikną, należy wciągnąć od 1. kwietnia 1887 r. do państwowo-ekonomicznego etatu

Motywa dołączone powiadają, że projekt ten, jak wiele innych z roku bieżącego, uzasadniony jest także coraz to większem szczerzeniem się żywiołu polskiego w wschodniej części monarchii. Chodzi o zapewnienie bytu i rozwoju zagrożonej mocno ludności niemieckiej, i o popieranie nauki wykładanej w języku niemieckim.

Dla ludności robotczej, której dzieci do-
szkół ludowych przeważnie uczęszczają, je-
szcze za małą zasłone przed wpływem ży-
wiotu polskiego stanowi to, co państwo do-
tychczas zarządzało, celem wzniesienia tyl-
szkół na wyższy stopień za pomocą język
niemieckiego.

Ponieważ pielęgnowana i wpajana mo-
wa niemiecka i zwyczaj niemieckie czę-
stokroć po opuszczeniu szkoły nietylko
polskich, lecz także u niemieckich uczniów
poszczególnych zakładów się zacieraają, za-
tem mocno uczuć się daje potrzeba szkół
dalszego fachowego kształcenia, gdzieby za-
sadę wszczepioną nie marniały, lecz się
przyjmowały i zrastały na zawsze z istotą
ucznia.

Dotąd zakładanie szkół fachowych pozostawiano gminom, w rezultacie wszelak nie wielka tylko pozostała ich liczba. A że w przyszłości nie lepszych spodziewać się można rezultatów, więc państwo ma się zająć zakładaniem i administracją szkół fachowo kształcących, uzyskawszy wystarczające na to środki.

W zachodnich Prusach i w Poznaniu szkoły fachowe urządzone być mają w 115 miejscowościach, liczących więcej niż po 2000 mieszkańców. Ponieważ koszt każdego zakładu takiego rocznie przynajmniej 1200 wynoszą, zatem cała praca przedstawia rocznie cyfrę okrag 200.000 marek.

Podług ustępu 2 paragrafu 120 ordnacyi procederowej, przełożony nie może przeszkadzać robotnikom swoim, nie liczącym jeszcze lat 18, uczęszczania do szkół fachowej. Ważna więc trudność w tej sprawie została usunięta. Pozostaje więc jeszcze tylko kwestya przymusowego uczęszczania do zakładów, którą załatwić ma paragraf projektu niniejszej ustawy.

Wydatki, które w moc ustawy powyższej ponieść będzie trzeba, ustanowione będą jako najwcześniejsze, ażeby już od kwietnia 1887 roku przyjętemi były do budżetu ekonomicznego państwa. Tymczasem koszta z tego urzędzenia wynikające, należy pokrywać z zapasów państwowych.

(Dalszy ciąg rozprawy nad projektem o stosunkach służbowych nauczycieli i nauczycielek w Prusach zachodnich i Poznańskim, tudzież nad projektem karach na rodziców nieposyłających dzieci do szkół)

Po otwarciu czwartkowego posiedze-
nia przez prezesa Izby von Koellera, rozpoczął się dalszy ciąg dyskusji nad projektem mianowania nauczycieli. Deputowany Win-
horst wnosi z wczorajszego przebiegu ra-
praw, że obecnie jawną jest tendencya ra-
du powierzenia szkoły wyłącznie państ-
wu. Projekt oczywiście odnosi się formalnie
ko do niegdyś polskich ziem, ale jest
wroźba dla całego ustawodawstwa prus-
kiego. Według 20 do 26 artykułów konsty-
tucyi, prawa rodziców i gmin, tudzież pa-
roch kościelnych do szkół były zastrzeżone o-
wplywu państwa, obecnie te żywioły ma-
być zupełnie usunięte, ażeby wpływ na

wnić wyłącznie państwu. Jest to o wiele niebezpieczniejsze, niż wszystkie ustawy walki wyznaniowej. Rodzice wyznania chrześcijańskiego nie mogą wobec takich uśiso-
wań zachować się obojętnie. Zaprzeczano,
żeby ustawa konstytucyjna obowiązywała w
stosunkach szkolnych. Tak jednak jest,
szczególniej artykuł 25 mówi o tem, zape-
wniając gminom udział w sprawach szkol-
nych. Hrabia Schwerin uznał wczoraj, że
projekt zmienia konstytucyę i że należy
w tej formie obradować nad nim. Rozumne
prawodawstwo wymaga w takim razie wpřed
zmiany konstytucyi, lecz nie zbywania jej
projektu. Minister nie obok przygodnego projektu.
przyczył przeciw temu nie oprócz zdania,
że według zapatrywania rządu nie zmienia
to konstytucyi. Głównym przedmiotem obok
innych nauk, jest nauka religii, a król wy-
raźnie żądał, ażeby narodowi nie zamykano
źródeł religijnych. Choćby dzisiaj minister
dawałoby gwarancji w przyszłości, gdyż od
ministra zależnoby było wszystko. Nauczy-
ciele mianowani przez państwo byłiby bez-
względnie zależni. W wykonaniu zatem o-
kazuje się projekt ustawy, jako środek bez-
warunkowo antykatolicki. (*Olaszki w cen-*
trum).
... twierdzenie ...

Posel Wessel zwalcza twierdzenie, że w Prusach zachodnich czyniono ujmę szkolem katolickim, deputowany Windthorst nie ma pojęcia o stosunkach tamtejszych. Proponowane ustawodawstwo znajduje uzasadnienie w wicherzeniu polskiej prasy i polskich stowarzyszeń. Głosować będą za odeśłaniem wniosku do komisji.

Po krótkiej uwadze posła Jajdzewskiego, przekazany zostaje projekt komisji z 2 członków. Nastąpiły obrady nad projektem ustawy o karach za opieszałość względem obowiązku szkolnego.

Posel Szmula mówi przeciw projektowi, bo kary wywołają najrozmaitsze niedogodności. Kary pieniężne mogą być zbyt dotkliwe, szczególnie dla ubogiej ludności górnego Śląska. Gdy mówca chce dalej prowadzić wywód o skutkach walki kulturalnej, przerywa mu prezydent Izby wezwaniem do rzeczy.

Posel Koerber: Niniejsza ustawa m
według mego zapatrywania, tylko prowiz
ryczny charakter, i nie ma być rozszerzan
do całej monarchii. Przeczę temu, że
rząd nie uwzględnił dostatecznie katoli
kich stosunków szkolnych. (*Potakiwin*
z prawicy). Nie wolno nam zadania germ
nizaeyi pozostawiać normalnemu rozwojowi
ponieważ, naprzykład w Prusiech zach
dnich, wzrastała ciągle ludność polska k
tolicka, kiedy natomiast w połowie bież
cego stulecia jeszcze niemiecka ewangelic
ludność miała przewagę. Rząd powinien
tam złamać wpływ katolickiego duchowie
stwa polskiego i budować kościoły ewang
lickie.

Posel Zakrzewski: Minister oświe-
nia mówił o swoim pojednawczem usposo-
bieniu. A więc przetłómaczę jego mowę na
język polski, wydrukuję, i rozdaję ją po-
między lud, a zobaczymy, jak to ona po-
bije serca polskie. Obecnie uczą się dzie-
ci polskie czegoś, co nie jest ani polskim, a
niemieckim językiem, dlatego wzrasta lic-
ba nieumiejących czytać. Panowie żądają
przehylności od polskiego włościanina,
wykluczacie go od udziału przy parecła-
wiołkich dóbr

Posel Spal m z do swiadczenia jako s
dzia zarecza, ze kary pieniezne niekorzyst
wpływ wywieraja. Nikt nie przyjmie tak
ustawy, kto uwzględni, ze dzieci w nieki
rych okolicach, jak w Prusach zachodni
musza nieraz przebyc po 4, 5 a nawet
kilometrów, by sie dostać do szkoły — l
seł Schenckendorff przemawia za projektem
Posel Dirichlet mniema, ze choćby w P

Poser Dmochowski mniema, że choćby w
sach zachodnich egzystowała tak zwana ku
stya polska, to dla Prus wschodnich moż
by ją tylko sztucznie utworzyć. W pro
kie widzi tylko surowość niepotrzebną.
dług zapatrywania mowy, wszystkie te p
jekta noszą wyraźne piętno, świadczące,
panowie ministrowie znajdowali się w po
żeniu artystów, którym rozkazano stwor
jak najprędzej dzieło oparte na fantazji
(*Bardzo dobrze, z lewicy*). Jak mógł mi
nister oświecenia, który przecie zna stos
ki, zdecydować się, żeby dla Prus Wsch
dnych tworzyć kwestyę polską. Jedyń
czyną jest, iż chełano formalnego wyjaś
nia a pozornego usprawiedliwienia dla
dalań z Prus wschodnich. (*Tak jest, z lewicy*). Rozporządzeniami policyjnymi nie
guluje się stosunków szkolnych i dla
mowca głosić będzie przeciw projekt

Minister Gossler: A jednak ustaw jest niewinniejsza, niż mułmiema poprzał-yl-
mowa. W roku 1883 większość tej sa-
Izby przypuszczala, że istniejące prze-
nie wystarczaja, ażeby zniewolić ludność
wypełnienia obowiązku względem szła-
Tendencją obecnego projektu jest, a
jeżeli oświata jest uznana za pożytki-
zmusić do niej bez względu na środki.
stepnie przechodzi minister do szczeg-

i wzywa, ażeby w komisji zastanowiono się przedmiotowo nad projektem.

Posel Gerlich mniema, że gdyby projekt ustawy został przedłożony w innym czasie, a nie równocześnie z ustawami przeciw Polakom, to nie byłby znalazł przeciwników. Następnie wyraża zdumienie, że poseł Dirichlet poruszył w dyskusji sprawę polską. Po zamknięciu dyskusji zabrał głos jeszcze p. Dirichlet i rzekł: Poseł Gerlich nie czytał zapewne motywów do projektu, gdyż tam wyraźnie podniesiono z naciskiem, że te nowe przepisy potrzebne są ze względu na ludność mówiącą językiem polskim. W końcu projekt odesłany zostaje do tej samej komisji z 21 członków. Na porządku dziennym projekt ustawy o mianowaniu lekarzy dla szczepienia ospy. Rozpoczęta dyskusję mową Schorlemmera odroczono o piątku.

— **Najjaśniejszy Pan** raczył naj-
łościwiej udzielić z prywatnej swej szkatu-
gr. kat. komitetowi cerkiewnemu w Czechow-
w powiecie buczackim, na budowę cerkw-
zapomogi w kwocie 100 zł.

— **Najd. Następczyni Tronu**, prze-
wczoraj po południu, podczas przejażdżki u-
gła wypadkowi, który szczęściem nie miał złych
następstw. Gdy powóz Najd. Arcyksiężnej
w pobliżu Praterstern, pękła tylna oś, wsku-
czego ekwipaż, którego koła się nagięły i s-
nie o pudło powozu oparły, bliskim był run-
cia na ziemię. Stangret, spostrzegłszy nieb-
pieczeństwo, wstrzymał zawczasu pojazd, poczem
Najd. Następczyni Tronu wysiadła z damą dwor-
ną. Chotek i posła piechotą do Prateru.
połgodzinnej przechadzce powróciła do Bur-
w przysłanym tymczasem ze stajni dwors-
nym ekwipażu.

— **Rada miejska jasielska** na posiedzeniu dnia 24 b. m. uchwaliła jednogłośnie nadać honorowe obywatelstwo miasta Jasła p. Rom. Gabryszewskiemu, miejscowemu c. k. s. r. roście, w uznaniu zasług, jakie dla dobra miasta położył.

(m) Ścisłejszy wybór czterech członków nowej Reprezentacji miejskiej, odbędzie się d. 8 marca.

— Opłaty gminne we Lwowie.
Dla pokrycia niedoboru w dochodach gminy miasta Lwowa, postanowiła Rada miejska uchwałami w dniach 4 i 13 lutego b. r. powyższe opłaty i pobierać w obrębie gminy w roku 1886, dodatki do bezpośrednich podatków stwowych, a to: 1) trzy procent dodatku do podatku gruntowego; 2) trzy procent dodatku do podatku domowo-czynszowego od wszystkich nieruchomości położonych w obrębie miasta Lwowa położonych realności z wyjątkiem tych, które w całości lub częściowo stałe lub czasowo od podatku domowo-czynszowego są uwolnione; 3) trzy procent dodatku do podatku zarobkowego, a nakoniec 4) pięć procent dodatku do podatku dochodowego licząc dodatki pod 3 i 4 od całej należycie państwowej t. j. podatków z dodatkami państwowymi, a to w ogólności, przeto i od podatku dochodowego, wymierzonego od realności, od podatku domowo-czynszowego. W poboru powyższych dodatków gminnych, które mają być rozłożone według rozmaitej stopy procentowej, potrzebne jest według postanowień § 92 statutu miejskiego, przyzwolenie Wydziału krajowego. Powyższą uchwałę Rady miejskiej o zaprowadzeniu określonych dodatków gminnych do podatków stałych, podaje Magistrat powołując się na wiadomość z uwaga, że według postanowienia §. 93 tegoż statutu, wolno każdemu członkowi gminy wnieść w tym względzie w ciągu ośmiu dni uwagi, które przy sięganiu zatwierdzenia Wydziałowi krajowemu przedłożone zostaną.

— **Stypendya z fundacyi wojskowych.** Magistrat ogłasza, że jest do obsadzenia kilka wolnych stypendyów z rozznai fundacyi wojskowych, dla żonatych lub owiatłych oficerów niższego stopnia, którzy zając w stanie spoczynku mają na utrzymanie najmniej dwoje niezaopatrzonych służnych dzieci a sami nie są umieszczeni w domu inwalidów. Dalej są opróżnione stypendya dla wdów i sierót, po oficerach, lekarzach wojskowych, aptoach i urzędnikach, którzy pomarli w czynsłużbie wojskowej, stypendya dla córek wojskowych, którzy należeli do dawniejszych austriackich pułków piechoty, albo jako inwalidzi umieszczeni byli w domu inwalidów w Wiedniu wreszcie dla wojskowych którzy w kampanii r. 1848/9 lub z r. 1859, zostali inwalidami. Bliższą wiadomość co do warunków i terminu podania, powziąć można w biurze IVgo Departamentu Magistratu.

— **Fundacya stypendyjna** im.
ś. p. Kajetana hr. Lewickiego, według
wzowania Wydziału krajowego, miała w
1885 sumę dochodów 1.326 zł. 64 ct.
gotówką i 24.637 zł. 92 ct. efektami. Wydatk
wynosiły: 1. Stypendya 800 zł. 2. Got
na zakupno efektów 241 zł. 64 ct. 3.
spieniężony 65 zł. 71 ct. Suma wydatków
zł. 64 ct. gotówka i 65 zł. 71 ct. efek

Z porównania z sumą dochodów okazuje się zapas z końcem roku 1885: 285 zł. gotówką i 24.575 zł. 21 ct. efektami. Z porównania zapasu ostatecznego (po potrąceniu zaległości biernej 100 zł.) z zapasem początkowym okazuje się w majątku fundacyi przyrost w gotówce 13 zł. 51 ct., w efektach zaś o 190 zł. 6 ct.

— Na wystawę nieustającą. Zjednoczonego towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych. (przy placu św. Ducha l. 10), nadesłane zostały następujące obrazy z Krakowa: Andriolego „Porwanie Diwy” rysunek kredką; Millera „tello”; Koniuszki. „W zadumie”; Merwarta „Krajobraz zimowy”; Stachiewicza „U wróżki”; Ejsmunda. „Żebrak”; Brzozowskiego. „Zima”; Baręcza. „Popiersi męzczyzny”, (terakota) i „Sen” (terakota). Z panów artystów zgłosili nadesłanie następujących obrazów: Mirecki Kazmierz. „śty Kazmierz, rozdający jałmużnę”; Krzecz Józef „Przechwałki wojenne”; Grocholski Stanisław „W kwiecie wieku”. Na propozycję tu-tejszej Reprezentacji, aby natychmiast zamknąć wystawę nieustającą, Dyrekcya krakowska nie zgodziła się, lecz postanowiła jeszcze czas jakiś utrzymywać tę wystawę, ale obylać ją tylko obra-zami artystów krajowców. Wobec nader małej liczby osób, zwiedzających wystawę, musiano zer-wać już zrobiony układ z artystami cudzoziemcami z obawy, i to niepożądanej, że publiczność, tutej-sza nie pokryje kosztów transportu sprowadzić się mającego przesławnego obrazu Munkaczego „Chrystus przed Piłatem”. Z tych samych, a bardzo smutnych względów, trzeba się pożegnać z myślą sprowadzenia do Lwowa projektów na pomnik Mickiewicza.

— **Z Akademii umiejętności.** Odkryto się posiedzenie Wydziału mat. przyrodn. pod przewodnictwem dyrektora dr. Teichmanna. Sekretarz dr. Kuczyński przedstawił tom XII Rozpraw i sprawozdań Wydziału mat. przyrodn. który właśnie wyszedł z pod prasy. Sekretarz przedłożył rozprawę nadesłaną przez p. S. Dicksteina pod tytułem „O niektórych własnościach funkcji *alef*.” tudzież sprawozdanie z tej pracy przez dr. Mertensa. Zgodnie ze zdaniem sprawozdawcy odesłano tę pracę do komitetu wydawniczego. P. Gotfryd Ossowski zapowiedział na najbliższem posiedzeniu poda wiadomości Wołyńskie.

(J) **Wieczornica** towarzystwa „spiewa-
ckiego „Lutnia“. Kategoria muzycznych pro-
dukcji, podczas których pije się piwo, nie kw-
lifikuje się właściwie do poważnej oceny. Mimo-
to okoliczność, iż wieczornicę urządziła „Lutnia“
a w programie jej zamieściła kilka interesują-
cych utworów, każe nam tym razem odstap-
ić od przyjętej w tej mierze reguły i wyrazić uzn-
anie p. Cetwińskiego za piękne wystudyowane
chórów Abta, Müncheimera, Suppego, Chwa-
i Krausego. Bardzo pięknie napisanym i wyso-
ce oryginalnym jest chór czeskiego kompozyto-
Chwały „Cervena voda“. W panu Borkowskim
(synu śpiewaka opery), poznaliśmy barytonist-
posiadającego głos bardzo miękki i sympatyczny

(J) Opera. We czwartek wystąpiła u nas po raz ostatni panna Jenny Broch jako Aminta w Lunatyce. Powiedzieliśmy już po pierwszej przedstawieniu tej opery, iż partyta Aminty nadaje się doskonale do głosu i talentu panny Broch. Polega ona głównie na trudnościach kłóraty, które artystka z nadzwyczajną łatwością pokonywa a nie wymaga wielkiej gry i nie ma dramatycznych akcentów. Nierównie większe trudności pod tym względem przedstawia partyta Łucyi, to też wyznać musiny, iż gra ekspresyja panny Broch przedstawiała nam się we wtorek dość blade. W scenie obłąkania w konywała ona wprawdzie bez zarzutu wszystkich pasażów i staccat, mimo to nie mogliśmy jakby uwierzyć w jej obłąkanie ani tem mniej litować się nad losem nieszczęśliwej Łucyi. Z tem wszystkiem poznaliśmy w pannie Broch śpiewaczkę o wielkim muzycznym talencie i niezwykle dzisiaj wyrobionej technice wokalne, biorąc za uwagę okoliczność, iż młoda artystka stawia pierwsze kroki w operowej karierze i podobna nie wróżyć jej pięknej przyszłości. P. Lafont, który śpiewał w Łucyi partysję Edgara, był widocznie tego wieczoru niedysponowany i detonował okrutnie. Pana Wierzbickiego słuchaliśmy zawsze z wielką przyjemnością. "Kwartet" drugimi akcie nie chwiał się tym razem tak zazwyczaj, niemniej jednak wypadł nieszczęśliwie. Pan Baudrowski śpiewał w Lunatyce bardzo porządnie. Nie od rzeczy będzie zwrócić tu uwagę naszych pp. artystów na zaniedbanie jakie wkraǳło się przy wykonywaniu wszelkich kadenecy, w duetach. Odnosimy tymi razem uwagę tę do wszystkich. Niedostateczny porozumienie się na próbach sprawia, iż kadenecy zazwyczaj wychodzą nierówno, zamiast szeregów seksst słyszymy często stosownie do przypisania lub opóźnienia jednej lub drugiej strof kwinty albo septymy. Zamiast tercyi, którzy nawiasem mówiąc tyle jest w operach włoskich ile się w dobrym roku gruszek obrodzi, słyszymy kwarty lub sekundy. Mała rzecz, wstyǳ.

— **Koncert.** W niedzielę, 28 b. odbędzie się w sali towarzystwa gimnastycznego „Sokół” koncert muzyki wojskowej 9 pułk. Pałeniej, pod kierownictwem kapelmistrza p. Falla. 1. Zelenki, Uwertura „W Tatrach”. 2. Helmesberger. Walc „Harlekin als Elefant”. 3. Verdi, Kwintet z opery „Bal w operze”. 4. Fall, „Flageolet Polka”. 5. a) Rondo „Modlitwa wieczorna z dziewczęcych pieśni”.

Schumann, „Marzenia“. c) Bocherini, Menuet (kompon. 1740). 6. Weber, Uwertura z opery „Oberon“. 7. Fall, Wale „Lola“. 8. Liszt, II Rapsoda węgierska. 9. Gounod, Wielki marsz z opery *Królowa Saba*. Początek o godzinie 4^{1/2}, po południu.

— **Wydział towarzystwa Bratniej Pomocy** słuchaczy wszechnej lwowskiej, chcąc przyjąć z pomocą kolegów, utrzymującym się własną pracą i ułatwić im wyszukiwanie zajęć, poleca odpowiednią kwalifikację posiadających akademików, na żądanie interesowanych, jako instruktorów, nauczycieli domowych, mundantów i t. d. i przyjmuje zgłoszenia pod adresem towarzystwa (plac Chorażczyzny 1. 3).

— **Komitet konkursu dramatycznego** imienia Wojciecha Bogusławskiego, na posiedzeniu odbytem w dniu 23 b. m., przystąpił do przyznawania nagród. W obec znacznej ilości sztuk, przedstawiających istotną wartość, komitet postanowił, prócz dwóch nagród ogłoszonych pierwotnie, ustanowić jeszcze trzecią. Nagrodę pierwszą (rubli tysiąc i ogłoszenie drukiem w oddzielnej książce, wraz z życiorysem Wojciecha Bogusławskiego, na rzecz autora), przyznano jednomyślnie sztuce p. t.: *Albert wójt krakowski*, dramat w 5-ciu aktach a 10 obrazach, napisany przez p. Stanisława Kozłowski. Nagrodę drugą (rubli pięćset), przyznano sztuce p. t.: *Minowski*, komedia w 4-ch aktach, napisana przez p. Tadeusza Zarembe (pseudonim). Nagrodę trzecią (rubli dwieście pięćdziesiąt), przyznano sztuce p. t. *Obsaczony*, komedia w 5-ciu aktach, napisana przez p. Edwarda Lubowskiego. Prócz tego uznano, iż następujące sztuki zasługują na szczególne odznaczenie: *My się kochamy*, komedia w 5-ciu aktach, Autor: p. Edward Lubowski. *Neron*, dramat w 5-ciu aktach. Autor: p. Józef Labuński. *Larik*, dramat w 5-ciu aktach. Autor: p. Jan Gądomski. *Bogusławski i jego scena*, widowisko w 5-ciu aktach. Autor: p. Wincenty Rapacki. *Lena*, dramat w 4-ch aktach. Autor: pan Maryan Jasieńczyk (pseudonim). *Zasłupieni*, komedia w 4-ch aktach. Autor: p. Michał Bałucki. Rękopisy sztuk, nadesłanych na konkurs, odebrane być mogą w administracji *Gazety Polskiej*, prócz rękopisów sztuk nagrodzonych i odznaczonych, które zwrócone będą dopiero po ogłoszeniu sprawozdania. — P. Edward Lubowski, w przesłanym do komitetu piśmie oświadczył, że ponieważ przyznana mu nagroda nie była objęta obowiązującymi warunkami konkursu, przeto poprzestając na zaszczytnem dlań uznaniu, uprasza o przeznaczenie tej nagrody na zawiązek przyszłego konkursu dramatycznego. — *Słowo* wreszcie dowiaduje się, iż oprócz ogłoszonych sześciu utworów, które komitet uznał jako godne szczególnego odznaczenia, wymienione mają być jeszcze niektóre sztuki, jako bardzo udatne i zasługujące na przedstawienie sceniczne.

— **Repertorio teatralny.** Dziś, w sobotę, 27 b. m., po raz drugi *Oddajcie mi żonę*, komedia w 3 aktach Adolfa Abrahamowicza. — Jutro w niedzielę, 28 b. m., po południu o godzinie wpół do 4 *Donna Juana*, opera komiczna w 3 aktach Fr. Soupe'go, wieczorem po raz 4: *Pan Tadeusz czyli Ostatni zajazd na Litwie*, obraz dramatyczny w 5 aktach a 8 odsłonach przerobiony na scenę przez Lucyana Kwiecińskiego. — W poniedziałek, 1 marca, po raz trzeci: *Oddajcie mi żonę*.

— **Stan powietrza.** Barometr opada. — Prognoza na dobę następującą, od godziny 12 w południe 27 lutego, według sprostżeń stacji e. k. szkoły politechnicznej: Przy wieźrze południowo-zachodnim i średniej temperaturze dnia około — 3°C., niebo przeważnie zamgłone, powietrze mgliste, więcej niż miernie wilgotne, opadu nie ma. — W pierwszej połowie marca spodziewać się można dni przeważnie pogodnych, opad nieznaczny nastąpi prawdopodobnie w pierwszym tygodniu i ku końcowi drugiego, temperatura średnia pozostanie poniżej 0°.

— **Wystawa w Paryżu** roku 1889 będzie międzynarodową i powszechną, lecz z tą różnicą, że niektóre państwa nie ustanowią wcale urzędowych komisji i nie zażądają kredytu od parlamentów, lecz sami wystawcy prywatne komisje swoje utworzą. Wystawcy pozostawiać będą podczas wystawy tylko pod zwykłą dla cudzoziemców opieką swoich ambasadorów i konsułów.

— **Naczelnik mormonów** amerykańskich, Cannon, jak donosi depesza z Nowego Jorku, uwieziony, chce uniknąć procesu o wielożenstwo, umknął dwukrotnie z więzienia; schwytany i transportowany koleją wyskoczył z wagonu, lecz znowu schytany, pod eskortą odstawiony został. Zdaje się, że proces ten spowoduje upadek całej sekty.

— **Volapük**, sztuczny język powszechny, jak donosi *Dziennik Łódzki*, coraz więcej znajduje zwolenników w Łodzi. Przed kilku jeszcze miesiącami pewna ilość młodziarzy handlowej wzięła się do nauki tego języka, obecnie zaś liczba uczących się prawie się potroiła, to też w księgarniach miejscowych znajdują się już podręczniki do nauki tego języka. Niektórzy z zwolenników tej nowej mowy postąpili tak dalece, iż sprowadzają sobie nawet pismo wydawane w tym języku p. t. *Volapükaklubs* i czytają je bez żadnych trudności.

— **Zasypanie.** Ze Szwajcaryi z Appenzell donoszą o smutnym wypadku. Przed kilku

dniami, dzieci z dzielnicy Herisan, stosownie do dawnej tradycji zachowywanej od niepamiętnych czasów, zbudowały sobie wspaniałe gmachy ze śniegu, zamierzając inaugurować go nazajutrz. Wieczorem, gmach był już prawie zakończony, i prawie wszyscy robotnicy udali się do domu na kolację. Tylko dwóch synów niejakiego p. Zoelpera, w wieku od dwunastu do piętnastu lat, zostało wraz z młodym dwudziestoletnim młodzieńcem imieniem Tanselmann, żeby jeszcze pracować. Na nieszczęście, jedna ze ścian śniegowego pałacu była za słabą, i gmach runął, zasypując trzech młodych ludzi. Młodszy z braci Zoelpera, zasypany lekką tylko warstwą śniegu, mógł wołać o pomoc ale głos jego bardzo przytłumiony, nie mógł być prędko usłyszany, i dziesięć minut upłynęło, zanim z sąsiedniego domu przybyli ludzie z ratunkiem. Spiesznie zaczęto odgartywać śnieg przywalający nieszczęśliwych. Najprzód wydobyto głowę młodszego Zoelpera z pod śniegu, a ten zawałał natychmiast, żeby go zostawiono, i spieszone z ratunkiem do jego brata, który jak mu się zdawało już nie żył. Ludzie pracowali gorączkowo, najprzód łopatami rozgarnęli śnieg, a potem rękami, żeby nie zranić zasypanych. Do stano się nareszcie do starszego Zoelpera. Niestety, już nie żył; pomimo usilnych dwugodzinnych starań lekarza, nie można go było uratować. Co do Hanselmanna, znaleziono go żywym i nienaruszonym dzięki łopacie, którą trzymał w ręku i którą mógł się zasłonić od zbytniego nacisku śniegu.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych przy placu św. Ducha 1. 10, otwartą jest codziennie (wyjąwszy poniedziałków) od godziny 11 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 centów. Dla członków wstęp wolny.

Z ekonomii i statystyki karnawałowej.

(Szkic humorystyczno-naukowy).

Żałować należy rzeczywiście, iż nikt z badaczy w dziedzinie nauk ekonomiczno-społecznych, nie przedstawił dotąd ekonomii życia towarzyskiego i nie zaillustrował jej odpowiednią statystyką! Pole to leży dotąd odłogiem. — A jednak, jakże ciekawymi są dotychczas objawy, jakim jest ich znaczenie dla każdego, kto śledzi rozwój cywilizacyjny ludzkości! Jeżeli próbowano przedstawiać w świetle statystyki, rzeczy najróżnorodniejsze, nawet produkcję literacką i artystyczną, czemuż nie miałyby to być możliwem z życiem towarzyskiem?!

W niniejszym „szkicu“ zamierzamy wykazać, że to jest możliwem, mianowicie zaś wykazemy to, jako na przykładzie, na tak ważnym dziale życia towarzyskiego, jakim jest — życie karnawałowe. Może tych parę luźnych myśli, które tu rzucimy, będą — choćby cegiełką skromną, do przyszłego, wspaniałego gmachu ekonomii towarzyskiej!.. Zatem do rzeczy: Czy zasadniczych pojęć, któremi operuje ekonomia, nie widzimy i w życiu karnawałowym?!

Produkcy! Czyż produkcja wieczorów tańczących i balów, nie jest tak dobrą produkcją, jak każda inna?.. Czyż nie są do niej u producenta (którym bywa zawsze jakiś „dom“, wprawdzie nie „dom handlowy“, ale n. p. dom państwa X. lub Z.) potrzebne trzy zasadnicze warunki produkcji, znane z ekonomii? — Mianowicie: pewien „kapitał“ (czasem zastępuje go „kredyt“), dużo „pracy“, którą tu optymistycznie nazywa się „zachodem“, i dosyć „przemyśle“, reprezentowanej choćby... przez dziewczynę, ryby i owoce w przyjęciu! — Do produkcji tej używa się, podobnie jak w ekonomii gospodarczej, wielkiej liczby wytworów „gotowych“ czasem „na pół gotowych“, a niekiedy, niestety, nawet „surowych“!..

Jednym z ważniejszych „wytworów gotowych“, koniecznych do produkcji balu, jest t. z. „danser“, który w okazach wyborowych, dostaje — również czysto polską — nazwę „fortencera“ albo „aranzera“.

„Danser“ to produkt*, który w życiu karnawałowym, cieszy się wielkim „odbytem“. Rozumie się, że wartość i cena wytworu tego, rosną, — wedle znanych praw ekonomicznych — w miarę, im większy jest „popyt“ nań, a im mniejszą jego „podaż“, która niestety, jak mogłaby poświadczyć

*) Może w przyszłej teorii „ekonomii karnawałowej“, znajdą się tacy, którzy nie zechcą uważać dansera za „produkt“ (upatrując w tem szkodliwe reminiscencje, przeżyte dziś już w ekonomii, szkoły kapitalistycznej, która „pracę“ robotnika, traktowała jako „towar“, a jego samego, jako rodzaj narzędzia do pracy) i zechcą mu nadać stanowisko wyższe — pracownika! Odstąpimy wówczas chętnie od zapamiętania, w tekście wypowiedzianego, które przyjęliśmy jedynie ze względu, iż — przeważa w praktyce.

statystyka lat ostatnich, zmniejszała się dziś bardzo, zwłaszcza w lepszych gatunkach... Produkt ten zużywany bywa na balach, nietylko w stanie „gotowym“, owszem trafiają się też danserowie „na pół gotowi“, którzy dopiero w sali balowej się wyrabiają i przetwarzają. Niekiedy nawet, każde położenie uciekać się, w braku innego, do całkiem „surowego“ materiału!..

Konsumpcja objawia się na wieczorach, głównie przy kolacji... Kolacja jest to dosyć ważne stadium życia balowego, gdyż pozwala skrzętnym badaczom, obserwować lepiej, objawy „asocjacji“.

Jak bowiem w ekonomii gospodarczej, tak i w towarzyskiej, rozróżniamy, obok działania indywidualnego, także działanie zbiorowe wspólnymi siłami, czyli — asocjacyę.

Najprostszym objawem asocjacji jest bezsprzecznie t. z. „bawienie“ jakieś osoby przez drugą, przyczem w razie odpowiedniego doboru obu czynników asocjacyjnych, osiąga się cel, który nazwa tego związku wskazuje. Zdarza się jednakże niestety, że przy mniej dobrym wyborze czynników, o siaga się tylko, i to w zupełności, cel wprost przeciwny, mianowicie: — wzajemne nudzenie się...

Asocjacja, mająca na celu rozmaite „ubezpieczenie“, jest też znaną w ekonomii towarzyskiej, względnie karnawałowej. Polega ona zwykle na poprzedzającej umowie. Można się ubezpieczyć n. p. od niemiłego sąsiedztwa przy herbacie, postarawszy się o inne, od braku danserów itp. Do tego ostatniego „ubezpieczenia“, używają panie, którym kłęska ta mogłaby zagrażać, zwykle — kuzynków...

Obok „dobrowolnych“ związków asocjacyjnych, polegających na dobrej woli stron, są też i „przymusowe“, inaugurowane przez „władzę“, którą reprezentują zawsze „państwo domu“... Komuż nie są znane polecenia, szeptane w tonie poufny, jak n. p. „Panie, na miłość Boską, zaangażuj pan panią X do kadryla!“, albo: „Władziu! mon cher, fais un brin de cour, ma-łej Z... Biedaczka siedzi wciąż w kącie, i nikt jej nie bawi!“

Czyż asocjacje te przymusowe nie są dowodem, że w ekonomii towarzyskiej zerwano z gnuśną zasadą szkoły Manchesterkiej: „laissez faire, laissez aller“, wedle której państwo nie powinno się mieszać w grę interesów indywidualnych, i że uznano zbawienność odpowiedniej ingerencji „władzy“?..

Jak daleko posunie się na tej drodze ekonomia towarzyska a specjalnie karnawałowa? — Czy i tu nie dojdziemy n. p. do ustanowienia normalnego czasu pracy... chciałem powiedzieć tańca, do ustanowienia inspektorów balowych, na których kwalifikowałyby się n. p. rozmaite ciocie, uzbrojone argusowymi oczami? — to przyszłość pokaże...

W każdym razie, postępując metodą indukcyjną, będzie się musiała oprzeć ekonomia karnawałowa — na odpowiedniej statystyce.

Ze statystyka ta będzie nadzwyczaj interesującą, nie można i wątpli! Zwłaszcza, gdy się z czasem pojawią prace, które z dat zebranych już za pewne peryody, będą wyciągać wnioski i prawa socjologiczne!

Czyż nie będzie ciekawą n. p. praca statystyczno-ekonomiczna pod tytułem: „Rozpowszechnienie ciemnych i jasnych oczu, między danserkami w Galicji i wpływ tych czynników na ruch karnawałowy. Na podstawie dat z ostatniego dziesięciolecia, wedle powiatów zestawili, opracowali i tabelalnici geograficzni objaśnili dr. X“?..

Gdy dowiemy się z pracy tej n. p., że ożywienie karnawału we Lwowie stoi... (rozumie się, przy różnych innych warunkach), w stosunku prostym do cyfry oczu jasnych danserek, a w stosunku odwrotnym do cyfry oczu ciemnych; że zaś w Krakowie rzecz się ma właśnie wprost przeciwnie, czyż nie wyciągniemy ztąd głębokich wniosków o estetycznych upodobaniach mieszkańców jednego i drugiego miasta?!

Kto wie, czy statystyka ta nie znajdzie swego Quetelet'a, który idąc za swoim słynnym pierwowzorem, wyda obszerne dzieło o „przeciętnym danserze“, w którym z dat statystyki odtworzy typ „przeciętnego dansera“, wykaże jego właściwości, przymioty, upodobania i t. d.? Czyż nie będzie interesującą dowiedzieć się z dzieła tego n. p. że „penchant“ do małżeństwa przeciętnego dansera (π), da się, jeżeli oznaczymy przez A, absolutną cyfrę posagów wszystkich danserek w kraju, a przez w, liczbę wieczorów w karnawale, wyrazić formułą:

$$\pi = \sqrt{A \cdot w} \text{?}$$

Skończyłem Zamiarem moim było jedynie, zwrócić uwagę na niwą badań, do- tąd zupełnie nieuprawianą...

Jeżeli kogokolwiek zachęciłem do samostojnych badań na tem polu: osiągnąłem cel mój w zupełności!..

W. P.

KRONIKA SĄDOWA

(Z tajemnic bankowych.)

(m.) Dzień wczorajszy był poświęcony przesłuchaniu świadków, którzy byli urzędnikami Zakładu, za czasów dyrekcji p. Michałka. I tak, p. Julian Jamiński był kasyerem; przyznał on, że robił tylko to, co mu kazał p. Michałko. Ale znając manipulację kasową, zauważył, że nie wszystko idzie w porządku; nie podobała się mianowicie świadkowi ta okoliczność, że niejednokrotnie otrzymywał od p. Michałka polecenie ustne, ażeby wypłacił taką lub sumę, a nie otrzymał na to pisemnego *belegu*. Powolny nakazowi p. Dyrektora, wypłacał sumy i notował je sobie na tabliczce, ale później wychodziła z pamięci pozycja wypłacona bez *belegu*, a rezultatem tego było, że powstało *manco* kasowe. Gdy świadek zapytał to *manco*, narobił hałasu, ale p. Michałko uspakajał go, mówiąc: Nie rób sobie nie z tego; kiedyś wyjdzie na jaw ten brak; nie zapisaszesz zapewne jakieś pozycyi.

Świadek ks. Eustachy Merunowicz był dyrektorem Zakładu, ale prowadził oddział zastawniczy, i nie wiadomo mu, co się działo w oddziale wekslowym, którym kierował p. Michałko. W ogóle niewiadomo temu świadkowi, co się działo w Zakładzie.

Świadek p. Seweryn Derszko, był kontrolerem i zamykał wspólnie z p. Michałkiem kasę, w której mieścił się portfel wekslowy; ale cała ta kontrola świadka, była iluzoryczną. p. Michałko bowiem był nieograniczonym panem, a świadek, jako podrzędny urzędnik, nie robił nigdy żadnych obiekty, obawiając się oddalenia. Świadekowi nie są tedy znane manipulacje, jakie p. Michałko przeprowadzał z wekslami. Świadek zauważył tylko, że p. Michałko, gdy wstąpił do zakładu, był w posiadaniu korzystnych stosunków finansowych; pewnego razu, pożyczył nawet od świadka kwotę 50 zł.; później zaś poprawiły się jego stosunki finansowe tak, że trzymał nawet ekwipaż, co w stosunkach urzędniczych instytucji, wywołało nawet pewną sensację.

Do wyjaśnienia sytuacji, nie przyczyniły się także zeznania następnego świadka, p. Antoniego Delkiewicza, który czuwał nad wekslami, znajdującymi się w portfelu. p. Michałko, gospodarował w tym portfelu, jak mu się podobało, a świadek jako podrzędny urzędnik, z płacą miesięczną 25 zł., nie mógł czynić żadnych uwag.

O godzinie 7 wieczorem, odczytał trybunał dalszą rozprawę do poniedziałku.

GOSPODARSTWO I HANDEL

* **Targ zbożowy.** *) Dnia 27 lutego 1886 r.

Lwów, Pszenica 7.— do 8-50, żyto 5.— do 5-80, jęczmień 5.— do 7.—, owies 5-75 do 6-75, groch 6.— do 9-50, wyka 5-30 do 7-10, rzepak 9.— do 10.—, linianka 8-50 do 9-50, konieczyna czerwona 40.— do 51.—, konieczyna biała 42.— do 65.—, konieczyna szwedzka 48.— do 75.—, nominalnie

Tarnopol, Pszenica 7.— do 8-30, żyto 5.— do 5-35, jęczmień browarny 5-80 do 6.—, owies 5-10 do 5-80, groch 6.— do 9.—, wyka 5-50 do 5-80, rzepak 9.— do 9-80, linianka 8-35 do 9-50, konieczyna czerwona 38.— do 50.—, konieczyna biała —.— do —.—, konieczyna szwedzka —.— do —.—

Podwołoczyska, Pszenica 7.— do 8-80, żyto 5.— do 5-30, jęczmień 4-75 do 6.—, owies 5-25 do 6-25, groch 6.— do 10-50, wyka —.— do —.—, rzepak 8-50 do 10.—, linianka 8.— do 9-50, konieczyna czerwona 35.— do 51.—, konieczyna biała —.— do —.—, konieczyna szwedzka —.— do —.—

Jarosław, pszenica 7.— do 8-60, żyto 5.— do 5-60, jęczmień 5-50 do 7.—, owies 5-75 do —.—, groch 6.— do 10.—, wyka 5-50 do 6-50, rzepak 9.— do 10-30, linianka 8-50 do 9-75, konieczyna czerwona 40.— do 52.—, konieczyna biała —.— do —.—, konieczyna szwedzka —.— do —.—

Wszystko za 100 kilo netto bez worka. Chmiel za 56 kilo loco Lwów, zł. 5.— do 10.— nominalnie.

Okowita za 10.000 litr. pret. loco Lwów zł. 23.— do 23-65.

*) Przedruk wzbroniony.

* **Wystawa bydła opasowego w Wiedniu**, odbędzie się dnia 16 do 18 kwietnia. Jak donosi *Wiener Ztg.*, na nagrodę w desłano już liczne i cenne podarunki. Pomiędzy innymi Najd. Cesarzowiec nadesłał serwis srebrny, a Najd. Arcyksiąże Albrecht srebrny kosz na kwiaty. Dalej przyrzekli nadesłać nagrody honorowe Najj. Pan, ks. Adam Sapieha i wielu innych dostojnych osób, oraz stowarzyszeń gospodarczych.

**** Wyrób wódki w Galicyi.** W miesiącu styczniu r. 1886 wyrobiono w 548 gorzelniach galicyjskich ogółem 3,957 797 opodatkowanych stopni alkoholu. Największa ilość gorzelni była w ruchu w powiecie skarbowym tarnopolskim 109 (1,009 036), brodzkim 84 (700,640), rzeszowskim 68 (348,825), przemyskim 54 (483,355), kołomyjskim 44 (364,325), sanockim 42 (210,860), tarnowskim 39 (201,668), stanisławowskim 33 (289,422), krakowskim 31 (145,007), lwowskim 19 (130,416), samborskim 18 (114,887), nowosądeckim 7 (24,375) opodatkowanych stopni alkoholu.

**** Wyrób piwa w Galicyi.** W miesiącu styczniu r. 1886 w 172 browarach galicyjskich wywarono 54,216 hektolitrow piwa. Największa ilość browarów funkcjonowała w powiecie skarbowym rzeszowskim 30 (4,506), brodzkim 22 (3,980), tarnopolskim 18 (3,483), przemyskim 15 (3,454), krakowskim 13 (5,381), sanockim 13 (1,479), nowosądeckim 11 (2,756), stanisławowskim 11 (2,650), tarnowskim 10 (6,781), lwowskim 9 (1,316), samborskim 7 (2,465), kołomyjskim 4 (954), we Lwowie, jako miejsce zamknięcia 5 (wywarono 8,350 hekt.), w Krakowie 4 (wywarono 6,658 hekt. piwa).

**** Produkcja i sprzedaż soli.** W miesiącu styczniu roku b. wynosiła produkcja soli w Galicyi 120,596 centnarów metr., sprzedaż zaś 90,008 centn. metr. W tym samym miesiącu roku zesz. wynosiła produkcja 111,366 centn. metr., sprzedaż zaś 117,899 centn. metr. Z porównania wynika, iż w miesiącu styczniu roku bieżącego, wyprodukowano o 8,230 centn. metr. więcej, sprzedano zaś o 27,891 centn. metr. mniej, niż w tym samym miesiącu roku zeszłego.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan raczył udzielić przedwczoraj publicznych posłuchań.

Dzisiaj wieczorem odbędzie się w apartamentach Najj. Pani obiad rodzinny na cześć Najd. Arcyksięcia Karola Stefana i Jego Narzeczonej Najd. Arcyksiężniczki Maryi Teresy.

Przedwczoraj odbył się w pałacu Najd. Arcyksięcia Ludwika Wilhelma wielki bal, który zaszczylił swoją obecnością Najj. Pan, Najd. Cesarzowa, Najd. Arcyksiężniczka Walerya i wszyscy przebywający w Wiedniu Członkowie Najw. Domu, z wyjątkiem Jego Ces. Wysokości Najd. Arcyksięcia Rudolfa, który po dłuższej niedyspozycji dopiero jutro z okazyj zaślubin Najd. Arcyksięcia Karola Stefana z Najd. Arcyksiężniczką Maryą Teresą opuści po raz pierwszy swoje komnaty.

Przedwczoraj przybyli do Wiednia na ślub Najd. Arcyksięcia Karola Stefana Ich Król. Wysokość gen. książę Wilhelm Württemberski i książę Cumberland.

Równocześnie przybył do rezydencji w podróży z Włoch do Cetynii książę Jerzy Karadordzewicz.

Cywilny adwokat naczelnika rządu w Bośni i Hercegowinie, baron Nikolicz, wyjechał z Wiednia do Pesztu, z kądem po krótkim pobycie uda się na swoją posiadłość do Serajewa.

Na wczorajszym posiedzeniu Izby deputowanych uszczelniono najpierw wybory do komisji, która ma zbadać przepisy o działach spadkowych dla realności włościańskich średniej wielkości. Izba postanowiła, aby wszyscy deputowani mieli wolny wstęp na posiedzenia tej komisji.

Po dokonaniu wyborów uzupełniających do niektórych komisji, przyjęto w trzecim czytaniu przedłożenie w sprawie kolei Praga-Dux.

Następnie rozpoczęła się dyskusja nad projektem ustawy o pomnożeniu parku ruchu kolei państwowych. Po przemówieniu referenta, który zalecał przedłożenie rządowe i dep. Beera, który popierał wniosek mniejszości, aby żądana kwota 3,403,000 zł. wstawiona została w budżet na r. 1885 i pokryta z zasobów kasowych, wreszcie po przemówieniu p. Ministra skarbu, który wykazywał, że obmyślany sposób pokrycia tej kwoty jest zgodny z konstytucją, przyjęto przedłożenie rządowe w drugim czytaniu.

Projekt ustawy o literackiej konwencji z Węgrami, odesłano w pierwszym czytaniu do komisji prawniczej.

Następnie uzasadnia dep. Tuerk wniosek, żądający zniżenia podatku gruntowego.

Komisja pruskiej Izby panów dla przedłożenia kościelnego, wybrała konserwatystę hr. Lippego prezesem, a hr. Brühla (z centrum) referentem. Do komisji należy pomiędzy innymi także biskup fuldajski dr. Kopp.

Dotychczas wpłynęło do parlamentu niemieckiego blisko 3500 petycji przeciw monopolowi spirytusowemu.

Według dzienników berlińskich, władze nakazały wywalić z niemieckich warsztatów okrętowych wszystkich obcych robotników, a przyjmować wyłącznie ludźmi pewnych i narodowości niemieckiej.

Badeński następca tronu (wnuk cesarza Wilhelma) zachorował dość niebezpiecznie.

Do *Polit. Corresp.* telegrafują z Petersburga, iż wszystkie Mocarstwa zgodziły się na przyjęcie turecko-bułgarskiego porozumienia z zmianami zaproponowanymi przez gabinet rosyjski. W kopropozycjach petersburskich zapewniają, iż skoro tylko porozumienie zostanie zmodyfikowane w sposób żądany, Rosya i wszystkie Mocarstwa udzieli mu swojej sankcji w przeciągu dni kilku. Z Konstantynopola zaś donoszą, że nie ma wątpliwości, iż W. Porta zgodzi się na pomienione zmiany, a to samo da się także powiedzieć stanowczo o Bułgarii.

Według *Agencji Havasa* Włochy zaproponowały od siebie pewną formułę, zezwalającą tymczasowo na ugodę turecko-bułgarską — jednak z warunkiem ostatecznej sankcji po zebraniu się konferencji. Mniemają tu, że ta propozycja została ułożona w porozumieniu z Niemcami.

Zdaniem dzienników wiedeńskich dzisiaj lub najpóźniej w dniu jutrzejszym zostanie podpisanym serbsko-bułgarski traktat pokojowy.

W kołach tureckich zmniejszyły się znacznie obawy zakłócenia pokoju ze strony Grecji. Pomimo to sądzą w Konstantynopolu, że potrzeba będzie jeszcze dość silnego nacisku aby znieślić rząd hellenicki do zupełnego odwrotu. Główna trudność położenia w tem spoczywa, iż nikt po p. Delyannisie nie chce wziąć na siebie odpowiedzialności za ten odwrot.

W francuskiej Izbie deputowanych rozpoczęły się obrady nad traktatem z Madagaskarem ostrą krytyką posłów prawicy. Poseł radykalny Dauville-Maillefeu bronił traktatu, który zakończył raz stan wojenny. Następnie mówił hr. Laferronays z prawicy przeciw traktatowi, i żądał, ażeby go odesłano napowrót do gabinetu. Biskup Freppel przemawiał w obronie traktatu, który nie odpowiada może wszystkim nadziejom, ale w tej kwestyi nie można się trzymać zasady: nie albo wszystko. Po mowie de Saisy z prawicy, zabrał głos minister Freycinet, sprzeciwiając się odraczeniu. Podnosił szczegóły rokowań, i dowodził, iż rząd uzyskał takie korzyści, jakie były możliwe. Francja uzyskała rzeczywiste prawo protektoratu w sprawach zagranicznych na Madagaskarze. Ze protektorat nie rozciąga się do spraw wewnętrznych, uważa to za okoliczność nader szczęśliwą, bo nie byłoby większej klęski, jak wmieszanie się Francji w wojnę z różnymi plemionami tej wielkiej wyspy. Moralny wpływ będzie doniosły. Nie zawsze można armatami i kartaczownicami przemawiać do obcych narodów. Cywilizacja francuska ma piękne zadanie na wyspie. Jeżelibyście panowie chcieli odrzucić traktat, w takim razie zaraz podkultury inne warunki, które trzeba by narzucić siłą oręża. Mówiłem z ludźmi kompetentnymi, którzy oświadczyli, że wyprawa wymagałaby przynajmniej 100,000 wojska. (*Oklaski z lewej*). Jeżeli więc pokojowymi środkami osiągnąć można polityczne i ekonomiczne korzyści, to nie pojmuję, czemu bymiano odrzucać traktat honorowy dla Francji. Dalsze rozprawy odroczone do soboty.

Według doniesień z Londynu, niemiecki poseł przy rządzie angielskim, zawiadomił angielskiego ministra spraw zagranicznych, że wyspy Marshall-Brown i Providence zajęte zostały pod protektorat niemiecki.

W jednej tylko części wczorajszego nakładu ogłoszono następującą depezę:

Izba gmin przyjęła w pierwszym czytaniu wniosek ustawy, która ustala i reguluje stosunek czynszowy włościan w Szkocji.

Według dzisiejszych dzienników postanowił trybunał, do którego kompetencji należał procesa rozwodowe, pociągnąć przed swoje forum proces rozwodowy Crawforda, jeżeli się okaże, że w wyroku dotąd wydanym przez inny trybunał zaszła jaka nielegalność.

Z Konstantynopola zapewniają *Polit. Corresp.*, że w tamtejszych kołach rządowych zmniejszyły się znacznie obawy co do ewentualnego naruszenia pokoju przez Grecję. Mimo tego są przekonani, że trzeba będzie jeszcze silnej manifestacji Mocarstw, ażeby rządowi greckiemu zbudować złoty most do odwrotu. Główna trudność w Atenach polega na tem, że nikt nie chce po p. Delyannisie przyjąć odpowiedzialności za odwrot.

Nowy gabinet portugalski, złożony z członków liberalnych, przedstawił już Korteżom swój program. Gabinet ogłasza tolerancję dla przeciwników, pragnie uspokojenia kraju i oszczędności we wszystkich gałęziach służby państwowej. Reformy polityczne muszą być odroczone, natomiast, podjęte będą ekonomiczne.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 27 lutego. Z Bukaresztu telegrafują do *Pol. Corr.*: Na wczorajszym popołudniowym posiedzeniu konferencji pokojowej przyjęto po dłuższej dyskusji kilka protokołów nie zweryfikowanych dotychczas, z powodu różnicy zachodzącej pod względem stylizacji. Przy tej sposobności delegat serbski Mijatovic okazał się bardzo skłonny do przyjęcia odnośnych turecko-bułgarskich życzeń.

Wiedeń, 27 lutego. Do *Polit. Corresp.* telegrafują z Belgradu: Prezes gabinetu Garaszanin oświadczył posłowi tureckiemu, iż Serbia nie może przyjąć propozycji W. Porty, albowiem ze strony serbskiej uczyniono już wniosek, który zgodny jest z życzeniami Mocarstw w kierunku rychłego zawarcia pokoju, i ponieważ, zdaniem jego, Serbia, zawiadomiwszy już Mocarstwa o swej propozycji, nie może przez sam wzgląd na nie, przyjąć jakichkolwiek zmian, zanim Mocarstwa nie wypowiedzą w tej mierze swoich opinii.

Posel francuski potwierdził odbiór noty serbskiej, i oświadczył, że Francja nie poczyniła żadnych zarzutów przeciw propozycji Serbii.

Berlin, 27 lutego. Wniesione do Izby dep. sejmu pruskiego przedłożenie o ustanowieniu lekarzy dla szczepienia ospy i o urządzeniu szkół uzupełniających (*Fortbildungsanstalten*), zmierzające do ochrony niemieckości w wschodnich prowincjach monarchii pruskiej, zostały odesłane do komisji złożonej z 21 członków.

Parlament niemiecki przyjął w trzecim czytaniu projekt ustawy w sprawie przyjęcia rękopisów za odsetki długu egipskiego.

Petersburg, 27 lutego. Sekretarz ministerstwa spraw zagranicznych Baggovout odjechał przedwczoraj do Rzymu ze specjalną misją do Ojca św.

Belgrad, 27 lutego. Zwrócono uwagę posła tureckiego, który wniósł reklamację, na notę Garaszanina, która zawiera już odpowiedź na notę w. Porty.

Belgrad, 27go lutego. Ukazem królewskim zarządzono nowe ugrupowanie gmin wiejskich w obwodach aleksinackim i jagodzińskim, a to na podstawie nowej ordynacji gminnej.

Wstrzymano zakupno nowych parków dla wojsk serbskich.

Ateny, 27go lutego. Według doniesienia *Agencji Havasa* rząd grecki unikać będzie starannie takich kroków, które mogłyby być uważane za prowokację innych Mocarstw; zachowywać on będzie stanowisko wyczekujące, nie spuszczać z oka rad udzielonych mu przez Mocarstwa. Połączona flota pozostaną w zatoce Suda, prawdopodobnie w tym celu, aby cze-

kać na ostateczne instrukcje nim wpłyną na wody greckie.

Paryż, 27 lutego. Generał Courcy wylądował w Marsylii.

Decazeville, 27 lutego. W Taleyret wybuchła zmowa robotników, ale zlokalizowano ją. W kilku fabrykach podjęli robotnicy na nowo robotę, domagając się tylko oddalenia inżyniera Blazy'ego.

Londyn, 27 lutego. Izba niższa, po kilkugodzinnej rozprawie, odrzuciła wniosek Stuarda. Reforma policyi londyńskiej musiałaby zarazem zawierać reformę miejskiej administracji, która reprezentantom londyńskich kontrybuentów podatkowych, zapewnia bezpośrednią kontrolę nad policyą. Przeciw temu wnioskowi występuje rząd.

Birmingham, 27 lutego. W Smethwicke, niedaleko Birmingham, w fabryce śrub Natlefolia zaprzestano pracy 3000 robotników a to w skutek zredukowania im płacy o dziesięć procent. Robotnicy ci zaczęli ciskać kamieniami na dyrektora fabryki, wybili szyby we własnej fabryce i w kilku innych fabrykach śrub; liczba robotników, którzy zaniechali pracy, wzrosła się tymczasem do 4000 i cała ta banda wyruszyła w kierunku Birmingham. Wzmocniono tutejszą policyę, ażeby mogła stawić czoło ekscedentom.

Odpowiedzialny redaktor Adam Kraschewski.

Pociagi kolejowe

od 1 czerwca 1885.

przychodzą do Lwowa:

podług zegaru lwowskiego

Z Krakowa: o godz. 5 min. 36 rano pociąg pospieszny, o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 min. 33 przed południem pociąg mieszany, o godzinie 7 minut 50 wieczór pociąg mieszany lokalny.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski: o godz. 10 min. 26 wieczór pociąg pospieszny, o godzinie 3 min. 5 w nocy i o godzinie 3 min. 50 po południu pociąg mieszany.

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 5 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 50 rano i o godz. 3 min. 30 po południu pociąg mieszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec Podzamcze o godz. 10 min. 12 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 28 rano i o godz. 3 min. 20 po południu pociąg mieszany.

Pociąg osobowy: o godz. 4 min. 35 po południu ze Stryja Stanisławowa, Husiatyna Drohobycza, Borysławia, Chyrowa, i Zwardonia.

Pociąg osobowy: o godz. 1 min. 25 w nocy z Husiatyna, Stanisławowa, Stryja, Drohobycza, Borysławia, Chyrowa, Nowego Sącza.

Pociąg osobowy: o godz. 8 min. 25 rano ze Stryja, Chyrowa, Zagórza, Zwardonia.

Odechodzą ze Lwowa:

Do Podwołoczysk: z dworca Podzamcze o godz. 6 min. 7 rano pociąg pospieszny o godz. 1 min. 9 po południu pociąg mieszany, o godz. 10 min. 56 wieczór pociąg mieszany.

Do Krakowa: o godz. 10 min. 46 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 5 rano pociąg osobowy, o godz. 4 min. 50 po południu pociąg mieszany i o godz. 8 rano pociąg mieszany lokalny.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 20 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 20 w południe i o godz. 11 min. 6 w nocy pociąg mieszany.

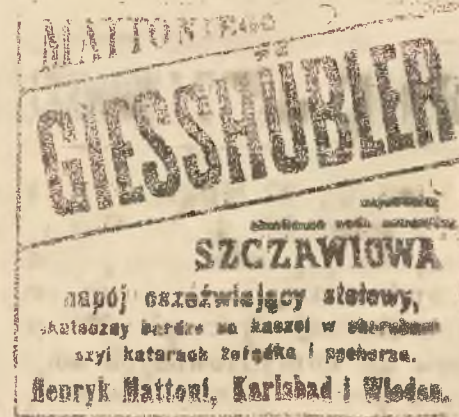
Do Podwołoczysk z głównego dworca: o godz. 5 min. 56 rano pociąg pospieszny, o godz. 11 min. 35 po południu pociąg mieszany o godz. 10 min. 27 wieczór pociąg mieszany.

Pociąg osobowy: o godzinie 7mej m. 30 z rana do Stryja.

Pociąg osobowy: o godz. 11 min. 45 przed południem do Stryja, Stanisławowa, Drohobycza, Borysławia, Chyrowa i Husiatyna.

Pociąg osobowy: o godz. 7 min. 30 wieczór do Stryja, Drohobycza, Chyrowa, Zagórza, Zwardonia.

W Teatrze hr. Skarbka.
W sobotę 27 lutego 1886
Po raz drugi:
Oddajcie mi żonę!
komedia w 3. akt. Adolfa Abrahamowicza
O S O B Y
Bonifacy Wykulski p. Frenkel
Helena, jego żona pna Cichocka
Helena, ich córka pni Stachowicz
Baronowa Aurelia, babka pni Aszpergerowa
Hrabina de Piecca-Ferri pni German
Stanisław, jej syn p. Walewski
Tyburey, Milezykowski p. Ruszkowski
Krystyna, jego żona pni Gostyńska
Amelia, ich córka pna Urbanowicz
Zamieszka, aptekarz p. Piasecki
Aniela, jego żona pni Walowska
Jędrzej Puciakiewicz, docent uniwersytetu Apollo Lubicz
Marceli Puciakiewicz, jego stryj p. Zboński
Doktor Febrowski, lekarz kąpielowy p. Kasprowicz
Teodor Irytowicz, konsul ze Stambułu p. Kwieciński
Atauazy Radudyński, marszałek p. Narkiewicz
Michał służący p. Krykiewicz
Jan, służący p. Kremer
Justyna, pokojowa pna Borodziej.
Rzecz dzieje się w 1 akcie w wód krajowych w 2 i 3 na wsi pod miastem
Początek o godzinie 7-mej wieczorem
Przyjechali do Lwowa
dnia 27 lutego 1886
Hotel George'a
Pp. W. hr. Walewski z Wołynia, J. Jabłonowski z Zagwoździa, N. Winnicki z

Turady, M. Rudnicki z Ukrainy, H. Polko z Żółkwi.
Hotel Luga
Pp. Lollberger z Syonu, J. Uleniecki z Wołodkowa.
Hotel Europejski
Pp. Horodyński z Rohatyna, Bordolo z Żółkwi, Wachter z Tarnopola, hr. Romer z Rohatyna, Beneszek z Żółkwi L. Wasserberger z Wiednia F. Blum z Wiednia, J. Reinch z Wiednia J. Beck-rt z Wiednia.
Hotel Francuski.
Pp. H. hr. Starzyński z Łowczyce, W. Kownacki z Jaworowa, K. Moschitz z Tarnopola, W. Begg z Tarnopola, J. Odynie z Niżniowa, L. Storzawski z Biłki królowskiej.
GIESSHUBLER
Szcawiova
napój orzeźwiający stółowy,
kiszczący nadzwyczajnie w smaku i w smaku
zry katarach, żółtą i psoczną.
Henryk Mattoni, Karlsbad i Włocław.
Główny skład u Piotra Mikolascha we Lwowie.

Telegrafowany kurs wiedeński
Wiedeń, 26 lutego 1886, godzina 1 min. 47. Alp. Tow. gór. 32 90 Węg. akcyi kredyt. 304 75, Akcyje anglo-aust. 117 60, Akcyje banku Union 75 50, Akcyje kolei Karola Ludwika 205 10, Akcyje kolei północnej 286 10, Akcyje kolei południowej 127 50, Akcyje kolei Alfeld 190 —, Akcyje kolei Elzbiety 257 30, Akcyje kolei Lwowsko - Czerniowieckiej 234 75, Akcyje kolei węg. północno-wschodniej 179 —, Wiedeńskie losy 125 25, Akcyje kolei Rudolfa —, Akcyje kolei Albrechta —, Węgierskie obligacje państw. w złocie 74 25, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne 105 —, Losy regulacyi Cisy 124 75, Losy tureckie —, Węgierska renta 104 15, Akcyje związkowego banku 111 50, Akcyje banku obrotowego —, Akcyje kolei państwowej —, Rubel papierowy 1 24 50, Węgierskie losy 119 50, Marka niemiecka — Uspokojenie mocne.
Wiedeń, 26 lutego 1886, godzina 5. minut 35. Akcyje kredytowe 297 80 Anglo-Austr. —, Unionbank —, Kolej Karola Ludwika 205 60, Południowa —, Renta papierowa 86 17, Galic. listy zastawne 102 65 Galicyjskie obligacje indemnizacyjne — Galicyjski bank rustykalny —, Losy z roku 1883 —, Napoleondor 1 01 50, Rubel pa-

pierowy —, Uspokojenie.
Wiedeń, 27 lutego 1886 r., godzina 10 min. 35 Akcyje kredytowe 296 90, Anglo-Austr. 117 75 Unionbank 75 30 Kolej Karola Ludwika 205 50, Południowa —, Renta, papierowa —, Galic. listy zastawne —, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne —, 6% listy zastawne banku krajowego 93 50, 4 1/2% pożyczka krajowa z 1883 roku 90 75, Napoleondor 10 02. — Rubel papierowy 1 24 50 Uspokojenie spokojne.
Telegramy zbożowe z dnia 26 lutego, Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram —, do —, zł., żyto — do — zł. jęczmień —, do —, zł., kukurudza — do —, zł., owies —, do —, zł. okowita per 10.000 litr procent 25 — do 25 25 zł. Bupapesz t: Pszenica 100 kilogr. na wiosnę 8 26 do 8 27 zł., rzepak (sierpień-wrzesień) —, do —, zł. Berlin: Pszenica żółta (kwiecień maj) 154 25, do —, żyto — m. spirytus 37 25 rzepakowy olej — m., Szczecin: Pszenica —, rzepak — Paryż: maki 159 kilogr. 47 —, fr. olej rzepakowy —, fr. spirytus —, fr. Wroclaw: Pszenica —, żyto —, owies — spirytus — kukurudza —, Kolonia Pszenica —.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 26 lutego 1886.

	placa	zadaja
1. Akcyje za sztukę.	złr.	ct.
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	203	206
Kol. lwow.-czern.-jas. po 200 zł. w. a.	233	236
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	281	285
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	217	222
2. Listy zast. za 100 zł.		
Tow. kredyt. galic. 5 pre. w. a.	101	102
" " " 4 pre. w. a.	92	94
" " " 5 pre. okresowe	101	102
Tow. kred. gal. 4 pr. w. a. los 41 1/2 l.	91	92
Banku kraj. 4 1/2 pr. w. a. los 51 l.	93	94
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	102	103
" " " 5 pr. w. a.	98	99
" " " 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premii	100	101
Listy dłużne g. Z. kr. w. (dawniej 6 pre.) 3 pr. w. a. w likwidacyi	—	54
Listy dłużne g. Z. kr. w. (dawniej 5 pr.) 2 1/2 pr. w. a. w likwidacyi	—	51
3. Listy dłużne za 100 zł.		
Ogóln. rol. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—	—
4. Oblig. za 100 zł.		
Indemniz. galic. 5 pre. m. k.	104	105
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	—	—
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisji	98	99
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	102	104
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4 1/2 pr. w. a.	92	93
5. Losy miasta Krakowa		
" Stanisławowa	17	19
" —	24	26
6. Monety		
Dukat holenderski	5 84	5 94
Dukat cesarski	5 88	5 98
Napoleondor	9 98	10 08
Półimperyal	10 32	10 42
Rubel rosyjski srebrny	1 54	1 64
" papierowy	1 23	1 25
100 marek niemieckich	61 25	62 15
Srebro	—	—
upony w srebrze	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.
z dnia 24 lutego 1886.

1. Dług państwa.	placa	zadaja
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listop. ad	86.65	86.80
luty-sierpień	86.60	86.80
Jednolity dług państwa w srebrze. styczeń-lipiec	86.80	86.95
kwiecień-październik	86.80	86.95
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	128.25	129. —
" " 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	140. —	140.25
" " 1860 po 100 złr. 5 pr.	140. —	140.50
" " 1864 po 100 złr.	172.75	173.25
" " 1864 po 50 złr.	172.50	173. —
Renty Com. po 42 lir. austr.	48. —	—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 pre.	160.50	161.50
Renta papierowa 5 pre. z r. 1881	101.30	102. —
Austr. renta zł. wolna od podat. 4pre	114.75	115. —
2. Obligacje indemn. 5 pre. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	108.50	—
Bukowiny	104.50	105.50
Galicji	104.50	105.50
Nizszej Austrii	107.50	108.50
Siedmiogrodu	104.50	105.50
Węgier	104.50	105.50
3. Akcyje		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	116.25	116.75
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	239.75	240.75
Niższ.-aust. tow. eskont. po 500 zł.	550. —	555. —
Gal. banku hip. po 200 zł.	—	—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—	—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł.	—	—
Bank dla krajów koronnych a 300 zł. wpł. 50 pr.	—	—
Banku austro-węgiersk. a 600 zł.	869. —	871. —
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—	—
Aust. Tow. żegl. par. dnu. po 500 zł. m.	490. —	492. —
Kol. Cesarzowej Elzbiety po 200 zł. m.	245.50	246.50
Kol. Przew. Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—	—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2347	2353
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	203.50	204. —
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. w. a. war.	234.50	235. —
4. Listy zastawne losowane		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicji i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—	—
Powsz. austr. zak. kr. ziem 4 1/2 pr. w złocie w 50 l.	101.20	101.70
" " " premii po 3 pre.	99. —	99.50
Gal. zak. kr. ziem Krak. los w 18 l. 6 pr.	99. —	100. —
" " " " w 20 l. 7 pr.	100. —	101.50
" " " " w 36 l. 5 1/2 pr.	99.75	100.25
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pre.	91.50	—
" " " " po 5 pre.	101. —	102. —
" " " " po 5 pre. w	101. —	102. —
" 37 latach zwrotne	101. —	102. —
Banku krajow. 4 1/2 pr. w. a. los w 51 1/2 l.	93.50	94. —
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pre. w. a. I emisji	98.25	99.25
Gal. banku hip. po 6 pre.	102.25	102.75
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pre.	—	—
Banku austro-węgiersk. po 5 pre.	102.40	102.80
Węg. Tow. ziem. ake. po 5 1/2 pre.	—	—
" Zakł. kr. ziem. po 5 1/2 pre.	103.50	104.25
5. Obligacje z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	101.30	101.60
Tow. kol. żel. Przew. Tarnów (w. ex) a 300 zł. 5 pre. w srebrze	100.75	—
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	107.75	108.50
" po 100 zł. w. a.	102. —	—
Kol. gal. Kar. Lud. emisja z r. 1881 po 4 1/2 pre.	101. —	101.50
dtto. (Jarosław-Sokal)	100.30	100.60
Kol. Lwow.-Czern. Jass. III. emis. a 300 zł. 4 pre. w srebrze z r. 1884	83.40	83.90
" " " " z r. 1884	92.60	93. —
" " " " z r. 1886	—	—
" " " " z r. 1872	—	—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	101.25	—
6. Losy		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a. 178. —	178.50	—
Clarego po 40 zł. m. k.	44. —	44.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	115.75	—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	20.50	—

Telegrafowany kurs wiedeński
Wiedeń, 26 lutego 1886, godzina 1 min. 47. Alp. Tow. gór. 32 90 Węg. akcyi kredyt. 304 75, Akcyje anglo-aust. 117 60, Akcyje banku Union 75 50, Akcyje kolei Karola Ludwika 205 10, Akcyje kolei północnej 286 10, Akcyje kolei południowej 127 50, Akcyje kolei Alfeld 190 —, Akcyje kolei Elzbiety 257 30, Akcyje kolei Lwowsko - Czerniowieckiej 234 75, Akcyje kolei węg. północno-wschodniej 179 —, Wiedeńskie losy 125 25, Akcyje kolei Rudolfa —, Akcyje kolei Albrechta —, Węgierskie obligacje państw. w złocie 74 25, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne 105 —, Losy regulacyi Cisy 124 75, Losy tureckie —, Węgierska renta 104 15, Akcyje związkowego banku 111 50, Akcyje banku obrotowego —, Akcyje kolei państwowej —, Rubel papierowy 1 24 50, Węgierskie losy 119 50, Marka niemiecka — Uspokojenie mocne.
Wiedeń, 26 lutego 1886, godzina 5. minut 35. Akcyje kredytowe 297 80 Anglo-Austr. —, Unionbank —, Kolej Karola Ludwika 205 60, Południowa —, Renta papierowa 86 17, Galic. listy zastawne 102 65 Galicyjskie obligacje indemnizacyjne — Galicyjski bank rustykalny —, Losy z roku 1883 —, Napoleondor 1 01 50, Rubel pa-

Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.
17.70
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.
21.50
Pożyczka miasta Budy do 40 zł. w. a.
46. —
Palfiego po 40 zł. m. k.
40.60
Czerwon. krzyża austr. Tow. po 10 zł.
14.30
" węgiersk. " po 5 zł.
9. —
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.
19.50
Salma po 40 zł. m. k.
55. —
St. Genois po 40 zł. m. k.
51.50
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.
133. —
Poż. w. a. po 50 zł. w. a.
67. —
Waldsteina po 20 zł. m. k.
31.50
Windischgratza po 20 zł. m. k.
43.50
7. Weksle (na 3 miesiące)
Augsburg na 100 zł. w. p. n. —
Berlin za 100 mark w. p. n. —
Frankfurt za 100 mark w. p. n. —
Hamburg za 100 mark w. p. n. —
Londyn za 10 ft. szt. —
Paryż za 100 fr. —
Kurs złota.
Dukat cesarski men. — 5.95 —
" pełnej wagi — 5.92 —
Korona — 10.02 50
20-frankówka — 10.03 50
Rosyjski imperyal — 10.31 —
Talar związkowy — —
Srebro — —
Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński
dnia 26 lutego 1886.
Jednolity dług państwa w banknotach — 86 1/2
" " " w srebrze — 86 1/2
Renta w złocie — 114 —
5 pre. austr. renta marcową — 102 —
Akcyje banku wiedeńskiego — 874 —
" kredytowego — 298 7/8
Londyn — 126 1/2
Srebro — 10 1/2
Napoleondor — 5 1/4
Dukat cesarski men. — 61 7/8
100 marek niemieckich — —

DZIENNIK URBEDOWY.

Kuratele.
L. 15124. (1374 2—3)
Sokalski c. k. sąd powiatowy uznał Longina Zukiewiczza z Steniatyna głupowatym ustanawiając kuratorem Konstantego Tadeusza Zukiewiczza z Steniatyna.
Sokal, 8 listopada 1885.
L. 306. (1213 2—3)
Fedka Jaszczyka uznano marnotrawcą kuratorem dlań ustanowiono Iwana Kudraka. Obaj ze Zniatyna.
C. k. sąd powiatowy
Bełż, dnia 28 stycznia 1886.
L. 56338. (1138 2—3)
Franciszek Kislinger właściciel części majątności Łozina, uznany zostaje marnotrawcą. Kuratorem mianowany p Zygmunt Krause z Domazyra
Lwów, dnia 5 stycznia 1886.
L. 9767. (1407 2—3)
Iwan Olejnik z Jackowie uznany marnotrawcą.
Kuratorem jego jest Grzesko Kloc z Jackowie.
C. k. sąd powiatowy
Zborów, dnia 20 listopada 1885.
L. 9234. (1368 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Zywiec zawiadania, że dla Józefa Hudzi z Przytękowa wadownickiego z dnia 7 listopada 1885 i 5106 marnotraw-

czą uznanego, Józefa Pielewicza wójta z Przytękowa kuratorem ustanowił.
Zywiec, dnia 23 stycznia 1885.
L. 7867. (1406 1—3)
Stefan Kosmus z Prysowiec uznany marnotrawcą kuratorem jego jest Antoch Broszczak z Prysowiec.
C. k. sąd powiatowy
Zborów, dnia 30 sierpnia 1885.
L. 1273. (1274 3—3)
Piotr Dyrek z pod n. k. 11 w Mordarce z przyczyny marnotrawstwa poddanym został pod kuratele i ustanowiono dlań kuratorem Jędrzeja Jasie z Mordarki.
C. k. sąd powiatowy
Lim nowa, 18 lutego 1886.
L. 4942. (1352 3—3)
Na podstawie uchwały c. k. sądu obwodowego w Brzeżanach z dnia 24 lipca 1885 l. 3437 uznaje się Kaspra Krężałowskiego gospodarza z Krzywego marnotrawcą i nadaje mu kuratora w osobie Demka Szamajdy gospodarza z Krzywego.
C. k. sąd powiatowy
Kozowa, dnia 20 sierpnia 1885.
L. 12053. (1307 3—3)
Dla Rypecny Janowicz, uchwała c. k. sądu obwodowego w Samborze z 27 maja 1879 l. 7875 za umysłowo chorą uznaną ustanowiono w miejsce zmarłego Krzysztofa Janowicza, Władysława Janowicza, kuratorem. C. k. sąd powiatowy
Dolina, dnia 14 lutego 1886.

L. 9007. (1123 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Starym Sączu zawiadania, że Tadeusza Ortyńskiego z Piwnicznej lat 26 mającego, żonatego, bezdzietnego, w Kokusze zamieszkałego, uchwała c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu z dnia 7 listopada 1885 l. 7308 u znano marnotrawcą, kuratorem jego jest Jan Widomski z Piwnicznej.
Stary Sącz, dnia 17 grudnia 1885.
Licytacje.
L. 21076. (1283 3—3)
C. k. sąd powiatowy m. d. w Kołomyi sprzedaje dnia 26 marca 1886, godzinie 9 rano za jakąkolwiek cenę najwięcej ofiarującemu realność Demka Hawryszuka Hrycia pod lk. 28 w Kudzańcach położoną wykazem hipot. l. 33 księgi gruntowej dla rzezonnej gminy objętą, w drodze publicznej licytacji celem zaspokojenia wierzytelności ks. Karola Pelza w kwocie 30 zł. w. a. zpn. Wadyum wynosi 5 pre. ceny szacunkowej w kwocie 385 zł. stanowiącej cenę wywołania.
Kuratorem wierzyteli niewiadomych lub nowo przybyłych jakoteż tych, którym uchwały powyższej sprawy z jakiegokolwiek powodu doręczone nie zostały, jest adw. dr. Zakrzewski z Kołomyi.
Resztę warunków i akt ocenienia przejrzyć można w tutejszej registraturze.
Kołomyja, dnia 31 grudnia 1885.
L. 20. (1203 3—3)
C. k. sąd obwodowy w Przemyślu daje do wiadomości, że dla przesz od ustawowych w uchwale z dnia 9 września 1885 l. 4948 rozpisującej licytację dóbr Ustrzyki górne i Wołosate, zarządził zmianę terminów licytacyjnych, tak, iż rozpisać się wyższą uchwałą licytacja nie odbędzie się w terminach 31 grudnia 1885, 4 lutego i 4 marca 1886 lecz w nowych 3 terminach z których pierwszy na 2 kwietnia drugiego 3 maja a trzeci na 4 czerwca 1886 zawsze o godzinie 10 rano, zaś termin do ulatwienia warunków ułatwiających na 4 czerwca 1886 4 godz. po południu wyznaczono.
Inne części uchwały z dnia 9 września 1885 l. 4948 jakoteż warunków licytacyjnych i edyktów pozostają niezmienione.
Przemyśl, 7 stycznia 1886.
L. 11588 (1373 3—3)
Celem zaspokojenia sumy 300 zł. zpn. od Józefa Kołodzieja Józefowi Malinowskiemu się należacej, odbędzie się w dniu 29go marca 1886 i 6go maja 1886, każdym razem o godzinie 10 w gmachu sądowym publiczna licytacja posiadłości pod l. w. a. 416 w Jaworzniu dłużnika własnej.
Cena szacunkowa 300 zł.
Wadyum wynosi 30 zł.
Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w registraturze.
C. k. sąd powiatowy
Chrzanów, dn 25 października 1885.

L. 8548 (1350 2—3)
Dnia 17 maja, 21 czerwca i 19 lipca 1886 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w t. sądzie egzekucyjna publiczna licytacja realności pod nr. 52 w Winiarach położonej lwh. 52 objętej Jana Mroza własnej na pokrycie pretensyi Franciszka Kasprzyka w kwocie 54 złr. 50 ent. z przynal.
Cena wywołania wynosi 296 zł. zaś wadyum 29 zł. 60 ct. wa.
Resztę warunków można przejrzeć w tutej. sądowej registraturze.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony p. Bruno Rogalski c. k. notaryusza w Dobczycach.
C. k. sąd powiatowy
Dobczyce, 10 stycznia 1886.

L. 16722 (597 2—3)
C. k. sąd miejsko delegowany w Rzeszowie ogłasza, iż w dniach 9 lipca, 13 sierpnia i 14 września 1886 o godz. 10 rano odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod lk. 107/139 w Woli zgłobińskiej położonej, wedle wyk. hip. 42 gm. kat. Wola zgłobińska Jadwigi Lufa i Jana Derenia własnej na rzecz galic. zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie pto 200 zł. zpn. w pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową 450 złr. w. a. lub wyżej tejże zaś w trzecim terminie także poniżej takowej jednak nie niżej jak za cenę 410 zł.
Wadyum wynosi 45 zł. wa.
Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.
Rzeszów, 31 grudnia 1885

L. 3447. (1068 2—3)
W dniach 28 kwietnia i 28 maja 1886 o godzinie 10 z rana odbędzie się w sądzie tutejszym sprzedaż realności lwh. 10 i 157 gminy Stróżny, Michała i Maryanny Ziębów, Jana i Franciszki Ziębów własnych pto 750 złr. z pn. Towarzystwa zaliczkowego w Gorlicach mianowicie z tem, że realności pomienione w powyższych terminach poniżej ceny szacunkowej 4070 złr., 220 zł., sprzedane nie będą, zaś każda z nich z osobna nabyta być może.
Wadyum wynosi 10 prc. ceny.
Jeżeli by te realności w powyższych terminach za cenę szacunkową nie mogły być sprzedane, wyznacza się do ułożenia warunków lepszych termin na 28 maja 1886 o godzinie 3 po południu.
Resztę warunków, wyciąg hipot. i akt oszacowania można przejrzeć w registraturze.
Niżankowice, dnia 30 grudnia 1885.

L. 16761. (681 2—3)
Sąd miejsko delegowany Rzeszowski ogłasza, iż w dniach 16 lipca, 17 sierpnia i 17 września 1886, o godzinie 10 przed południem odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 35 w Raclawówce położonej, wedle wyk. hip. 50 gminy katastralnej Raclawówka, Jędrzeja Wojciechowskiego własnej, na rzecz galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie pto 250 zł w. a. z pn. w pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową 600 złr. w. a. lub wyżej tejże, zaś w trzecim terminie także poniżej takowej, jednak nie niżej jak za sumę 360 złr.
Wadyum wynosi 60 zł. w. a.
Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.
Rzeszów, 31 grudnia 1885.

L. 5430. (959 2—3)
W dniach 15 kwietnia 1886, 13 maja 1886 i 10 czerwca 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w budynku tutejszego c. k. sądu powiatowego egzekucyjna publiczna sprzedaż gospodarstwa gruntowego pod l. k. 29 w Woli brzostekiej położonego l. wyk. hip. 60 objętego, dłużnika Józefa Miszczaka własnego, na zaspokojenie pretensyi kasy oszczędności w Jasle w sumie 300 zł. w. a. z pn.
Cena wywołania wynosi 1560 zł. w. a.
Wadyum 156 zł. w. a.
Blizsze warunki można przejrzeć w registraturze, mianowicie stan hipoteczny i protokół oszacowania.
Z c. k. sądu powiatowego
Brzostek, dnia 5 stycznia 1886.

L. 2638. (1402 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Rudkach sprzedaje w drodze publicznej licytacji dnia 24 marca 1886 i 14 kwietnia 1886, każdym razem o 10 godzinie przed południem w budynku sądowym realności wyk. hip. księgi gruntowej Knihynice l. 52 objętej zmarłego Jacka Tarasa własną celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. Zakładu kredyt. włościańskiego w likwidacji w kwocie 260 złr. 20 ct. z pn.
Na tych dwóch terminach zostanie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej sprzedana.
Celem ułożenia warunków ułatwiają-

cych wyznacza się termin na dzień 14go kwietnia 1886, godzinę 12 w południe.

Cena wywołania 700 zł.

Wadyum 70 zł.

Blizsze warunki przejrzeć można w registraturze.

Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się do rąk kuratora p. Kazimierza Kurka w Rudkach.

Rudki, 27 sierpnia 1885.

L. 2639. (1403 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Rudkach sprzedaje w drodze publicznej licytacji dnia 24 marca 1886 i 14 kwietnia 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem w budynku sądowym realność wyk. hip. księgi gruntowej Knihynice l. 27 objętej Hrynka Hanaszczaka własną celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji w kwocie 219 zł. 7 ct. z pn.

Na tych dwóch terminach zostanie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej sprzedana.

Celem ułożenia warunków ułatwiają-

cych wyznacza się termin na dzień 14go kwietnia 1886 godz. 12 w południe.

Cena wywołania 700 zł.

Wadyum 70 zł.

Blizsze warunki i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze.

Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się do rąk kuratora Kazimierza Kurka w Rudkach.

Rudki, 29 sierpnia 1885.

L. 2640. (1404 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Rudkach sprzedaje w drodze publicznej licytacji dnia 24 marca 1886 i 14 kwietnia 1886, każdym razem o 10 godz. rano w budynku sądowym realność wyk. hip. dla Knihynic l. 40 objętej Michała Halimurki własną i realność wyk. hip. dla Knihynic l. 53 objętej Seńka Halimurki własną celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. Zakładu kredyt. włośc. w likwidacji w kwocie 151 złr. 98 ent. z pn.

Na tych dwóch terminach zostaną realności te tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej sprzedane.

Celem ułożenia warunków ułatwiają-

cych wyznacza się termin na dzień 14go kwietnia 1886 o godz. 12 w południe.

Cena wywołania 600 zł.

Wadyum 60 zł.

Blizsze warunki przejrzeć można w registraturze.

Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się do rąk kuratora p. Kazimierza Kurka w Rudkach.

Rudki, 28 sierpnia 1885.

L. 21522. (1415 2—3)
C. k. sąd pow. m. del. S. II we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia przez Juliusza Bergera wywalczonych sumy 62 złr. 50 ct., 18 złr. 75 ct., 9 złr. 37 1/2 i 9 złr. 37 1/2 ent. w. a. z pn. egzekucyjną publiczną sprzedaż 2 2/3 realności pod l. 24 w Zamarstynowie położonej, w 2 2/3 częściach Eliasza Stebelińskiego, w 2 2/3 częściach Joanny Trojanowskiej, w 2 2/3 częściach Ignacego Trojanowskiego własnej, w wyk. hip. 13 gm. kat. Zamarstynów zapisanej na dn. 29 marca, 29 kwietnia i 31go maja 1886, każdym razem o 10 godz. w sali rozpraw.

Cena szacunkowa wynosi 619 złr. w. a., zaś wadyum 124 złr. w. a.

W pierwszym i drugim terminie można te realności nabyć za lub wyżej ceny szacunkowej, w trzecim zaś poniżej tej ceny.

Resztę warunków protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tus. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Szwedzicki, zastępcą adw. dr. Majewski.

Lwów, 10 stycznia 1886

L. 3738. (1358 2—3)
W c. k. sądzie powiatowym Tyczynskim celem zaspokojenia wierzytelności Osiasa Szelberga w kwocie 39 złr. 10 ct. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod n. 23 w Hermanowie położonej wykazem hipotecznym l. 91 księgi głównej gminy katastralnej Hermanowy objętej na imię Piotra Sroki zainstalowanej w dniach 29go kwietnia 4 czerwca i 8 lipca 1886 z terminem do ułożenia ułatwiających warunków na dzień 9 lipca 1886, każdym razem o 10 godzinie rano.

Cena wywołania 1080 złr. w. a.
Wadyum 108 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.

Tyczyn, dnia 24 lipca 1885.

L. 9581. (1371 2—3)
W sprawie egzekucyjnej Markusa Herscha Steingera, Abrahama Kennera i Leiby Roth pto 10 zł. 40 zł. 25 i 22 zł. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dn. 19 marca, 19 kwietnia i 19 maja 1886, za-

wsze o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa licytacja realności pod l. k. 39 w Górze położonej wykazem hipotecznym l. 99 objętej dłużnika Iwana Moj-saka własnej.

Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej na trzecim także niżej takowej sprzedana będzie.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 825 złr. w. a.

Wadyum 10 prc.

Blizsze warunki licytacji, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania można przejrzeć w aktach.

Dla nieznanych wierzycieli ustanowiono kuratorem p. Adolfa Kiernika z Bełza.

C. k. sąd powiatowy.

Bełz, dnia 30 stycznia 1886.

L. 2620. (1437 2—3)
Celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji w kwocie 121 zł. 75 ct. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym publiczna licytacja realności pod l. 17 w Oknie wykazem hipotecznym l. 162 objętej, 27 lutego 30 marca i 5 maja 1886 o godzinie 10 przed południem, która przy trzecim terminie niżej ceny wywołania sprzedana będzie.

Wadyum wynosi 50 złr. wa.

C. k. sąd powiatowy

Grzymałów, 30 czerwca 1885.

L. 62004. (1141 2—3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia rat galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie 1017 złr., 1017 zł., 1206 zł., 1206 zł., 450 zł., 450 zł. zpn. odbędzie się dnia 1 kwietnia, 6 maja i 10 czerwca 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem, przymusowa licytacja do Napoleona Korwin Sarneckiego wedle wyk. hip. l. 105 karta B. poz. 10 należących dóbr Turynka w powiecie żółkiewskim położonych, na którychto terminach dobra te tylko wyżej ceny wywołania 134,511 zł. lub przynajmniej za tę cenę sprzedane zostaną, że jako wadyum kwota 6700 zł. złożoną być ma, wyciąg tabularny, warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpi-sać wolno, nareszcie, że dla wszystkich tych którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest do dnia 11 listopada 1885 rzeczowe prawa na wspomnianych realnościach nabyli lub którymy uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące, z jakiegobądź powodu doreczone być nie mogły, adwokata dr. Dzidoński kuratorem, a jego zastępcą adw. dr. Bliziński mianowany został.

Lwów, dnia 5 stycznia 1886.

L. 12808 (1122 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Ropczycach w sprawie egzekucyjnej gal. Zakładu kredyt. ziemskiego w Krakowie pko masie spadkowej Franciszki z Tobiaszów Barcińskiej pto 500 zł. przedsięwzięcie dnia 3go maja, 7go czerwca i 12 lipca 1886, o godz. 10 rano w budynku sądowym licytacyjna sprzedaż realności l. wykaz. hipot. 17 ks. grunt. dla gminy Przedmieście Sędziszowskie objętej, rzeczowej powyż masy własnej.

Cena wywołania 1750 złr.

Wadyum 175 złr.

Na wypadek niesprzedania powyższej realności na wyznaczonych terminach do ułożenia warunków sprzedaż ułatwiających wyznaczono termin na dzień 2go sierpnia 1886 o 10 rano.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny można przejrzeć w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli, którzyby po dniu 18 października 1885 do hipoteki weszli, ustanowiono p. Józefa Wagniera z Ropczyc.

Ropczyce, 13 stycznia 1886.

L. 146. (474 3—3)
Sąd miejsko delegowany Rzeszowski ogłasza, iż w dniach 12 sierpnia, 13 września i 13 października 1886 o godzinie 10 przed południem, odbędzie się w gmachu sądowym w Rzeszowie przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 290 w Niechobrze położonej, wedle wyk. hip. 290 dla gminy Niechobrz Katarzyny Kawa własnej, na rzecz galicyjskiego Zakładu kredytowego ziem. w Krakowie pto 200 zł aw. zpn. w pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową 700 zł. wa. lub wyżej tejże zaś w trzecim terminie także poniżej takowej jednak że nie niżej jak za cenę 450 zł.

Wadyum wynosi 70 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Z c. k. sądu powiat. miej. deleg.

Rzeszów, dnia 9 stycznia 1886.

L. 625. (1326 2—3)
C. k. sąd obwodowy w Samborze w sprawie galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie przeciw Sebastianowi Łuczkiwiczowi o 109

zł. 54 ct. wa. zpn. przedsięwzięcie dnia 15 kwietnia 1886 o godzinie 10 przed południem, przymusową sprzedaż przez licytację realności w Samborze na przedmieściu „Sre-dnia gromada“ pod l. k. 166 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej Sebastjana Łuczkiwicza własnej, a to najmniej za cenę szacunkową wynoszącą 300 złr. w. a. a gdyby na dniu tym nikt ceny tej nie zaoferował, będzie realność ta na dniu 13 maja 1886 o godzinie 10 przed południem, jednakże także nie niżej ceny szacunkowej sprzedawana.

Wadyum wynosi 30 zł. wa.

Resztę warunków licytacyjnych, wolno w tutejszej registraturze przejrzeć.

Sambor, 26 stycznia 1886.

L. 16645. (1066 2—3)
C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia zaległości ratalnych od wierzytelności galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie w sumach 8000 złr. m. k. 5300 zł. w. a. w. i 7600 zł. aw. przymusowa publiczna sprzedaż dóbr Zernica w powiecie liskim dłużnika hr. Zdzisława Dembińskiego własnych, w dwóch terminach w dniu 9 kwietnia i 10 maja 1886, zawsze o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie b. nr. 6 przedsięwzięta będzie.

Cena wywołania 35,460 złr. wadyum 1770 zł. aw.

Blizsze warunki oraz wyciąg hipoteczny do przejżenia w registraturze sądowej.

Przemyśl, 30 grudnia 1885.

L. 7578. (1382 2—3)
W dniach 18 marca, 19 kwietnia i 18 maja 1886, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności niestanowiącej, pod nr. konsk. 52 subreg. 76 w Mysławie położonej dłużnika Iwana Kusznierka własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 93 zł. 76 ct. wa. zpn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedana będzie.

Cena szacunkowa 200 zł.

Wadyum wynosi 20 zł.

Reszta warunków w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Kałuż, dnia 10 września 1885.

L. 17713. (1282 3—3)
C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Kołomyi sprzedaje w drodze licytacji dnia 26 marca i 30 kwietnia 1886 zawsze o godzinie 10 rano przynajmniej za cenę szacunkową realność Maryi z Kobyleckich Kobylańskiej pod lk. 62 w Słobudce leśnej położoną wyk. hip. l. 210 objętą celem zaspokojenia wierzytelności ks. Karola Pelza w kwocie 50 zł. aw. zpn.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej w kwocie 465 zł. aw.

Termin do ułożenia lepszych warunków wyznaczono na 30 kwietnia 1886 godzinę 3 po południu.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych adw. dr. Zakrzewski, a jego zastępcą adw. dr. Milgrom z Kołomyi.

Resztę warunków, tudzież akt oceny można przejrzeć w registraturze.

Kołomyja, 14 grudnia 1885.

L. 4602 (1310 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Jordanowie podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi Ludwika Golbergera w kwocie 3500 zł. wa. zpn. egzekucyjną sprzedaż realności pod l. 165/54 w Rabce położonej przedmiotu ksiąg gruntowych niestanowiącej według protokołu zastawniczego opisaną z dn. 13 stycznia 1880, l. 132, zastawniczo opisaną w terminach na dniu 3 kwietnia 1886, 3 maja 1886 i 4 czerwca 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem w gmachu sądowym przedsięwzięcie.

Cena wywołania 4330 zł. aw.

Wadyum 440 zł. aw.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tut. sądowej registraturze.

Kuratorem dla wierzycieli jest Józef Mlekodaj.

C. k. sąd powiatowy

Jordanów, dnia 30 listopada 1885.

L. 451. (1238 3—3)
C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Hermana Hallera w kwocie 37 zł. 56 ct. aw. z pn., odbędzie się dnia 31 marca, dnia 30 kwietnia i dnia 28 maja 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytację połowy realności pod l. 359 w Tarnowie na Strusinie położonej, dłużnika Jędrzeja Kozławskiego własnej.

Cena wywołania 180 zł., wadyum 50 zł. w. a.

Resztę warunków licytacji i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

W Tarnowie, dnia 21 stycznia 1886.

L. 3602. (1440 1—3)

C. sąd powiatowy w Grzymałowie ogłasza, iż na zaspokojenie 5 rat po 15 zł. i resztującego kapitału, 175 złr. 7 cnt. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. 344 w Toustem położonej wedle wykazu hipotecznego 29 w spadkobierców s. p. Fedka Biłego a do Konrada, Prokopa, Michała i Pawła Biłych tudzież masy spadkowej s. p. Julianny Biłej własnej dnia 10 marca 1886, dnia 14 kwietnia 1886, zawsze o godzinie 10ej przedsięwzięta będzie, i że realność ta na obydwóch terminach nie niżej ceny szacunkowej 500 zł. sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 50 złr. w. a.
Resztę warunków powziąć można w registraturze tego sądu.

C. k. sąd powiatowy
Grzymałów, 31 października 1885.

L. 1267. (1439 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Grzymałowie ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności 63 zł. 51 ct. w. a. zpn. publiczna przymusowa sprzedaż realności bez nr. w Przekalcu położonej, dłużnika Leibisza Friedberga własnej, dnia 19 marca 1886 i 14go kwietnia 1886, zawsze o godzinie 10ej rano przedsięwzięta będzie, i że realność ta nie poniżej ceny szacunkowej kwoty 200 złr. pozbyta zostanie.

Wadyum wynosi 20 złr. w. a.
Resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy.
Grzymałów, 30 czerwca 1885.

L. 11886. (1444 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Sanoku ogłasza, że w sądzie tutejszym odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności pod lk. 12 w Posadzie sanockiej położonej, wedle księgi głównej gminy Posada sanocka T. I pag. 12 n. 1 her. dłużnika Ignacego Terleckiego własnej na rzecz pow. Towarzystwa zaliczkowego w Sanoku celem wydobycia kwoty 500 zł. z pn.

Do licytacji tej wyznaczono terminu na 12 maja, 16go czerwca, 21 lipca 1886, zawsze o godzinie 10 rano.

Cena wywołania wynosi 6082 zł. 15 ct.
Wadyum 608 zł. 22 ct.

Reszta warunków, wyciąg tabularny i akt oszacowania można przeglądać w tutejszym sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowionym został adw. dr. Gawęł z substytucją dr. Chwaliboga w Sanoku.

C. k. sąd powiatowy.
Sanok, dnia 28 grudnia 1885.

L. 467. (1290 1—3)

W dniu 5 kwietnia 1886 o godzinie 10 z rana odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 656 w Perehińsku powiatu dolńskiego położonej, nieintabulowanej, z domu mieszkalnego pod nk. 656 domu mieszkalnego pod nk. 84 budynków gospodarczych, tartaku o 2 piętach, młyna o 3 kamieniach, foluszu i około 20 morgów gruntu się składającej, Isaka i Racheli Knollów własnej, celem zaspokojenia sumy 687 zł. 38 ct. zpn. na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie.

Realność powyższa na powyższym terminie także niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiek cenę sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 1100 zł., wadyum zaś 5 pr. ceny wywołania.

Resztę warunków przejrzeć można w tusąd. registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Rożniatów, 27 stycznia 1886.

L. 2475. (1432 1—3)

Rozpisana tusądową uchwałą z dnia 21 listopada 1885 l. 16720 licytacja dóbr „części dóbr Gusztyna” z terminem na dzień 3 marca 1886 wstrzymuje się.

Co się do powszechnej wiadomości podaje.

Tarnopol, dnia 24 lutego 1886.

L. 21518. (1390 1—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Kołomyi sprzeda d. 26 marca 1886 i d. 28 kwietnia 1886, zawsze o godz. 9 rano przynajmniej za cenę wywołania dnia 28 maja 1886 o godz. 9 rano zaś za jakąkolwiek cenę, nie niżej jednak od sumy pretensji używających pierwszeństwo prawne i pretensji hipotecznych najwięcej ofiarującemu za gotówkę realność pod lk. 50 subrep 90 w Ceniawie położoną, wedle wykazu hipotecznego l. 309 Antoniego Werychy Ostafii własną celem zaspokojenia wierzytelności ek. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji w kwocie 11 razy po 6 zł. a. w. i reszty kapitału w kwocie 26 zł. 95 ct. wa. zpn.
Cena wywołania 250 zł.
Wadyum wynosi 25 zł. wa.
Resztę warunków przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Do ułożenia warunków ułatwiających

wyznaczony termin na 28 maja 1886 godz. 3 po południu.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. adw. dr. Trachtenberga w Kołomyi z substytucją p. adw. dr. Frendenberga w Kołomyi Kołomyja, 31 grudnia 1885.

L. 10583. (1434 1—3)

Wadowicki c. k. sąd powiatowy delegowany miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należności Joanny lgo Wolskiej 2go Fuksik w kwocie 143 zł. zpn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 29 marca, 3 maja i 24 maja 1886 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacja realności lk. 281, l. wyk. hip. 308 w księdze gruntowej gminy Choczni na Jana Gancarza zapisanej.

Cena wywołania 353 zł. 54 $\frac{1}{2}$ ct.
Wadyum 36 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Wadowice, 4 stycznia 1886.

L. 1266. (1438 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Grzymałowie ogłasza iż na zaspokojenie wierzytelności 100 zł. względnie 76 zł. 4 ct. w. a. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności nr. 6 w Toustem dłużnika Fedka Czernego własnej dnia 10 marca 1886 i 14 kwietnia 1886 zawsze o godzinie 10 rano przedsięwzięta będzie i że realność ta nie poniżej ceny szacunkowej to jest sumy 500 zł. pozbyta zostanie.

Wadyum wynosi 50 zł. resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy
Grzymałów, dnia 30 czerwca 1885.

L. 205. (1436 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Bochni przeprowadzi w dniach 15 marca, 12 kwietnia i 17 maja 1886, każdym razem o godzinie 10 przymusową publiczną sprzedaż gospodarstwa gruntowego pod l. 15/42 w Gańlonie starym położonego wyk. hip. l. 106 i 189 objętego Jerzego Szewkza własnego pod warunkami, które w tutejszej registraturze przejrzeć można.

Cena wywołania stanowi sumę 3839 zł. 50 ct., a zakład wynosi 384 zł.
Bochnia, 25 stycznia 1886.

L. 771. (1435 1—3)

W dniach 11 marca 13 kwietnia i 13 maja 1886 każdym razem o 10 godzinie przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjny przetarg realności włościańskiej Maksyma Cwihuna własnej w Rykowie pod lk. 15 położonej stanowiącej ciału hipoteczne l. wyk. hip. 19 dla tejże gminy objęte na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie.

Przy dwóch pierwszych terminach zostanie wspomniana realność tylko za lub wyżej szacunkowej, przy trzecim i niżej takowej sprzedaną.

Cena szacunkowa wynosi kwotę 600 zł.
Poręczne 60 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono adw. dr. Bileta w Złoczowie.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny mogą być w ts. registraturze przejrzane.

Z c. k. sądu powiat. miej. del.
Złoczów, 19 stycznia 1886.

L. 656. (1391 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Busku ogłasza, że w tymże sądzie odbędzie się dnia 15 kwietnia 1886 o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacja do Izraela i Freidy Tykiesów wedle ksiąg gruntowych gminy Buska l. wyk. hip. 1458 poz. 1. B. należącej realności w Busku położonej, na rzecz c. k. uprz. galie. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie.

Cena wywołania 250 zł., wadyum 10 pr.

Resztę warunków i wyciąg tabularny wolno przejrzeć lub odpisać w tusądowej registraturze.

Dla nieobecnych wierzycieli tudzież dla wszystkich tych którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 4 grudnia 1885 rzeczowe prawa na wspomnianą realność nabyli lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły ustanawia się kuratora pana Jana Szumpetera notariusza w Busku.

Busk, dnia 30 stycznia 1886.

L. 1934. (1375 3—3)

Podaje się do publicznej wiadomości, że hurtownia sprzedaż tytoniu w Chrzanowie w powiecie skarbowym Krakowskim z którą połączona jest drobna sprzedaż stempli od 5 zł. na dół obsadzić się ma w drodze konkurencji przez podanie pisemnych ofert, które przy dołączeniu wadyum w kwocie 100 złr., dalej świadectwa pełnomocności, moralności, jakoteż stanu majątkowego, najpóźniej do dnia 10go marca 1886 2giej godziny po południu do c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Krakowie na rę-

ce Naczelnika tejże wniesione być mogą.

Obrot w ogólności wynosił w pieniądzech za czas od dnia lgo stycznia do końca grudnia 1885 r.:

w tutoniu 49746 zł. 75 $\frac{1}{2}$ cnt.

w stemplach 13719 zł. 27 cnt.

razem 63466 zł. 02 $\frac{1}{2}$ cnt.

Przytem szczególności nadmieniam się, że w czasie od lgo stycznia do końca grudnia 1885 sprzedano konsumentom materjałów tytoniowych za 6591 zł. 33 $\frac{1}{2}$ ct. w. a.

Blizszych warunków można zasięgnąć w registraturze c. k. powiatowej dyrekcji skarbu w Krakowie, jakoteż u wszystkich nadzorów straży skarbowej powiatu Krakowskiego.

C. k. powiatowa dyrekcja skarbu.
Kraków, 17 lutego 1886.

L. 10932. (1372 3—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach lgo marca i 2go kwietnia 1886 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 3 maja 1886 nawet poniżej takowej licytacja nietabularnej realności lic. 316 w Wołoskiej Wsi nieobjętej masy spadkowej Dmytra Soroki własnej, na rzecz Małki Gruss pto 21 zł. 31 ct. i 4 zł. zpn.

Cena wywołania 50 zł.
Wadyum 5 zł. w. a.

Resztę warunków, akt oszacowania i odpis zastawny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Kuratorem nieznanym wierzycieli c. k. notaryusz Janiszewski

C. k. sąd powiatowy
Bolechów, dnia 31 grudnia 1885.

L. 4311. (1309 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Jordanowie podaje do publicznej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Zakładu kred. włościańskiego w likwidacji we Lwowie przeciwko Julianie Halek i nielet. Stanisławowi i Rozalii Wojdyłom pto 324 zł. wa. zpn. egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację realności w gminie Naprawa położonej pod lk. 124 sub rep. 34 przedsięwzięta zostanie w dwóch terminach na dzień 5 kwietnia i 5 maja 1886 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Cena wywołania wynosi kwotę 500 zł. aw., wadyum kwotę 50 zł. wa.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tut. sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Jordanów, dnia 16 listopada 1885.

Różne obwieszczenia.

L. 27269. (1324 2—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Ludwika i Władysława Grabowskich oraz Karolinę Suchecką, iż w sprawie Izaka Krickera przeciw Florentynie Łacikowskiej o 276 zł. 59 ct aw. z pn., dozwoliwszy uchwałą z dnia 27 lutego 1885 l. 4950 zapowiedzieć na pretensji Florentyny Łacikowskiej do masy spadkowej s. p. Jędrzeja Grabowskiego, względnie do jego spadkobierców na realności tychże l. k. 22 w Bilezycach w kwocie 150 zł. aw. z pn. zaintabulowanej, względnie dozwoliwszy prenotacji prawa zastawu w stanie biernym powyższej sumy 150 zł. w. a. z pn. dla kwoty zaskarżonej 276 zł. 59 ct. w. a. z pn., gdy dotycząca uchwałą z dnia 27 lutego 1885 l. 4950 spółspadkobiercom s. p. Jędrzeja Grabowskiego, Ludwikowi i Władysławowi Grabowskim, tudzież Karolinie Sucheckiej doręconą być nie mogła, ustanowił dla nich jako z miejsca pobytu niewiadomych na ich koszt i niebezpieczeństwo celem obrony ich praw, kuratorem ad actum adw. dr. Borohńskiego z substytucją adw. dr. Dadleza w Krakowie i wzywa ich, aby tym ostatnim dostarczyli środków dowodowych lub też innego zastępcę sobie obrali.

Kraków, dnia 16 października 1885.

L. 8709. (1242 2—3)

Zawiadamia się niewiadomego z teraźniejszego miejsca pobytu Michała Szczepanowskiego, iż w sprawie jego z Walerym Rogoskim o 6000 zł. z pn., wnioskując tenże pod dniem 21 grudnia 1885 l. 8709 prośbę o przyznanie i wydanie mu na własność kwoty 518 zł. 50 ct. wa. jako reszty kaucyj dzierżawnej, egzekutowi od zarządu ekonomicznego dóbr klasztoru pp. Benedyktynek w Saniątkach przypadającej, i że uchwałą z dnia 31 grudnia 1885 l. 8709 zezwalającą na wydanie tej sumy, doręczono ustanowionemu kuratorowi p. adw. dr. Żelechowskiemu w Nowym Sączu.

Wzywa się zatem Michała Szczepanowskiego, aby ustanowionemu dlań kuratorowi udzielił możliwych środków do obrony swych praw lub sądowi przedstawił innego zastępcę, gdyż inaczej złe skutki niedobna sam ponosić będzie musiał.

Nowy Sącz, dnia 31 grudnia 1885.

L. 11647. (1251 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Czortkowie zawiadamia edyktem niewiadomego z miejsca

pobytu Tomka Dumaka, że ojciec jego Grzegorz bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarł i że tenże jako prawny spadkobierca ma się w przeciagu roku w tutejszym sądzie zgłosić i odnośną deklarację wnieść, inaczej spadek z zgłoszonymi spadkobiercami i ustanowionym dla niego kuratorem Iwanem Dumakiem przeprowadzony zostanie.

C. k. sąd powiatowy.
Czortków, dnia 6 listopada 1885.

L. 1846. (1330 2—3)

C. k. sąd powiatowy podaje do wiadomości, iż dnia 5 maja 1882 zmarł Samuel Friedman w Chrzanowie.

Do spadku po nim pozostałego powołani są, na zasadzie ustawowego porządku dziedziczenia, między innemi dziećmi jego Reislą Stögerową i Mojżesz Friedmann z miejsca pobytu niewiadomi.

W skutek tego wzywa ich sąd, ażeby w ciągu jednego roku licząc od dnia ponizej wyrażonego zgłosili się w tutejszym sądzie i wnieśli oświadczenie się dziedziczącymi, gdyż w przeciwnym razie spadek byłby przeprowadzony z dziećmiami zgłaszającymi się i z kuratorem Efroimem Friedmanem dla nich ustanowionym.

Chrzanów, dnia 12 lutego 1886.

L. 19539. (1321 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Alfreda Bogusza, iż w sporze wekslowym Chane Mindel Aberdamowej przeciw niemu pto 2550 zł. wa, na prośbę Markusa Lesera prawonabywcy powódki de praes. 22 grudnia 1885 l. 19539 cesya z daty Tarnów 21 grudnia 1885, mocą której Chana Mindel Aberdam pretensję swą do Alfreda Bogusza w kwocie 2550 zł. w. a. z pn. z nakazu zapłacił z dnia 17 listopada 1884 l. 14812 wynikającą, Markusowi Leserowi odstąpiła uchwałą z dnia dzisiejszego do wiadomości sądu przyjętą została.

W celu doręczenia tej uchwały ustanawia się dla Alfreda Bogusza kuratora ad actum w osobie dr. Stojalskiego ze substytucją adwokata dra Brzeskiego w miejscie zmarłego kuratora adwokata dra Grabczyńskiego któremu się powyższa i niniejsza uchwała doręcza

W Tarnowie, dnia 31 grudnia 1885.

L. 5193. (1315 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Nadwórnie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomą Tekienę Czusak, że dnia 28 kwietnia 1882 zmarł w Zieloniu jej mąż Hrehor Czusak bez pozostawienia testamentu i wzywa ją, by do roku do spadku po nim w tutejszym sądzie zgłosiła, inaczej spadek będzie pertraktowany ze zgłaszającą się siostrą Katarzyną Chudak i z ustanowionym dla powołanej kuratorem Andryjem Klusztą.

Nadwórna, dnia 5 grudnia 1884.

L. 37461. (1305 2—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Andrzeja Stanisława 2 im. Westwalewicz, iż przeciw niemu pod dniem 17 października 1884 Wojciech Malina wytoczył pozew o zapłatę 35 zł., wskutek czego kuratorem dla niego ustanowionym został p. adw. dr. Henryk Schoen w Krakowie i termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 24 listopada 1884 o godzinie 9 z rana wyznaczonym został.

Wzywa się go przeto, aby na wyznaczonym terminie albo osobiście, lub ustanowionemu kuratorowi potrzebną informację udzielił, gdyż w razie przeciwnym złe skutki z zaniedbania tego sam sobie przypisze.

Kraków, dnia 19 października 1884.

L. 1420. (1245 2—3)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Samborze zawiadamia nieznanego z miejsca pobytu Leopolda Zimmera, iż przeciw niemu w tutejszym sądzie pod dniem 5 lutego 1885 l. 1420 pozew o 175 zł. 10 ct. a. w. przez Mayera Rappaport wytoczonym został, i że dla obrony pr. w tego z urzędu kuratorem adwokat dr. Witz ze substytucją adwokata dra Budzynowskiego ustanowiono. Wzywa się go tedy, aby powyższemu kuratorowi wszelkich środków obrony dostarczył lub innego pełnomocnika sądowi wskazał, gdyż inaczej złe następstwa sam sobie przypisze.

Sambor, dnia 9 lutego 1886.

L. 12412. (1113 2—3)

C. k. sąd delegowany miejski w Wadowicach zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Jana Kalitę, iż w sporze drobiazgowym Leona Flintensteina i Karola biazgowym Leona Flintensteina i Karola Żurka przeciw niemu o zapłatę kwoty 26 zł. aw. z pn., celem doręczenia mu wyroku zaoznego z dnia 22 grudnia 1885 l. 12412, kuratorem adwokat dr. Iwański w Wadowicach ustanowiony i temuż kuratorowi powyższy wyrok doręczony został.

Wadowice, dnia 22 grudnia 1885.

L. 254.

Komisyja hipoteczna przy Pre
c. k. sądu obwodowego w Przemyś
mie, że dochodzenia celem założen
gi gruntowej dla gmin Umytrowic
tycze, Wolezyszezowice, Orchowice,
ny wielkie i małe w powiecie Są
szeńskim położonych rozpocznie
seu dnia 9 marca 1886.

Bliższe szczegóły zawierają
nia w urzędach gminnych.

Przemyśl, 22 lutego 1886.

KAZIMIERZ LEWICKI
GŁÓWNY SKŁAD DLA GALICJI
porcelany, szkła i towarów mieszanych
we Lwowie, ul. Trybunalska 1. 6.
Założony w roku 1845

poleca:
Kłoszyki (nakrywy z podstawkami)
na ser, masło, bryndzę, miód,
ze szkła gładkiego tanie, lub szkła kryształowego w różnych kształtach i wielkościach. — W obfitym wyborze.

Dr. Antoniego Bergera
nowy poradnik w słabościach płciowych i skórnych (dla obojga płci), 3e wydanie. Do nabycia u autora za 1 złr., za zaliczką wraz z opak. 1 złr. 20 ct. **Także leczenie listownie pod dyskretyjną orsz i leki.**
Ord. domowa od 3—5 po południu. Lwów ul. Karola Ludwika 1. 7. (4 22—?)

Dzierżawa wsi Wojciechowie, w powiecie przemyskim położonej, z propinacją i młynem, do wydzierżawienia od 1 marca 1886, na lat 6 lub więcej. Dowiedzieć się u właściciela w Chlebowicach świrskich. — Obszar przeszło 200 morgów. — Ostatnia poczta ŚWIRZ. (1418 2—3)

Pod 1. 16 ulica Ormiańska na dole jest obszerne

Lokal

składający się z pięciu pokoi kuchni i piwnicy. od 15 kwietnia b. r. do najęcia. Bliższa wiadomość w sklepie p. Bolesława Mikulińskiego pl. Hallicki 1. 12. (1408 1—3)

PARKIETY
Posadzki deszczukowe
polecą
PAROWA FABRYKA STOLARSKA
BRACI WCZELAK
we Lwowie
Cennik robót stolarskich i parkiet na żądanie franko.
Ilustracje parkiet na żądanie za pobraniem 1 zł. (1335 3—15)

Dra. Jasińskiego
OBRAZKÓW ZE ŚWIATA CHOROŃ
wyszedł już zeszyt
DRUGI
i zawiera rzecz o ospie czarnej, o wegetaryanizmie, Matteizmie, hipnotyzmie i t. d. Cena tu we Lwowie 50 ct. Obydwa zeszyty razem 1 zł. 20 ct

August Schumann
przeniósł swoją
Fabrykę
Machin
i aparatów
z ulicy Łyczakowskiej
na przedmieście Gródeckie
w ulicy
„na Błonie” 1. 6
obok wjazdu do kolei Karola Ludwika
Telefon Nr. 110.
(149 15—24)

Dypłomowana śpiewaczka
konserwatorium drezdeńskiego,
uczenica Laryego i Procha
w Wiedniu
Irena Lewicka
otworzyła konserwatorium
SZKOŁĘ SPIEWU SOLO
z przysposobieniem do koncertów i oper

Nowo urządzony handel
HERBATY chińsko - rosyjskiej
Edmunda Riedla
1. 10 we L W O W I E, plac Maryacki 1. 10.

Herbata Soucheong czarna, zbiór majowy, w oryginalnych chińskich skrzynkach i ołowiu pakowana, złr. 3.75. Wysiewki herbaciane 1/4 kilo złr. 1.30. Wysiewki herbaciane z najlepszych herbat pół kilo złr. 1.60.
Zamówienia z prowincji wysyła się odwrotno

poleca
zbiór majowy:

	pół kilo	Cena	Nr. 1	złr. 1.60
" " Soucheong czarna	"	" 2.	"	2—
" " Soucheong czarna	"	" 3.	"	3—
" " Kasjow	"	" 4.	"	4—
" " Melange de Londres	"	" 5.	"	5—
" " Pecco	"	" 6.	"	6—
" " Karawanowa	"	" 7.	"	7—
" " najprzed.	"	" 8.	"	8—
" " Gumpow perłowa	"	" 9.	"	9—
" " przednia	"	" 10.	"	10—

Apteka pod Gwiazdą PIOTRA MIKOŁASCHA we Lwowie,

poleca między innymi następujące środki lekarskie, dyetetyczne i kosmetyczne bądź własnego wyrobu, bądź też sprowadzane, które mają rzeczywiście wartość na doświadczeniu długoletnim opartą:

Apteczki homeopatyczne
w ziarnkach Dr. Lutzego w Cothen i w płynie własnego wyrobu o różnej ilości środków, także środki pojedyncze w płynie i w ziarnkach.

*** Wody lecznicze musujące**
Alkaliczna, na przeróżne kataru kaszle i t. p. Żelazista, przeciw blednicy, niedokrwistości i t. p. Głęboka na rozwolnienie, Magnowa przeciw kwasom żołądka, zgadze i t. p. Salicylowa przeciw bólowi nerwowym, artrytycznym, febrze i t. p. Litowa na cierpienia pęcherza i nerek i t. p. Jodowa i Bromowa zawierające jodu lub bromu daleko więcej jak rodzime wody Iwoniczkie, Rymanowskie, Hallskie itd. — Chromowa Dr. Güntza przeciw sypylis, wreszcie Limoniada angielska musująca, łagodny środek rozwalniający.

Olej rybi z miętusa
naturalny, nieczyszczony, ale prawdziwy najlepszy środek dla dzieci limfatycznych i skroficznych olej biały, który często nawet nie jest olejem rybnym, nie ma wartości leczniczej.

Wódka francuska
bez soli i z solą według przepisu W. Lee sporządzona ma być środkiem znakomitym w przeróżnych dolegliwościach tak wewnętrznych jakoteż zewnętrznych.

*** Preparaty salicylowe**
Proszek do zębów salicylowy i woda do zębów i ust salicylowa, są środkami konserwującymi zęby i dziąsła, chronią od pękania się zębów, niszczą zarodki prućnienia i odbierają oddechowi woń nieprzyjemną.

*** Warburga Tymatura przeciw febrze**
dawno znany, pewny środek przeciw zimnej febrze, także pigułka podobnego składu.

Laseczki przeciw Migrenie i Po-Ho
środek chiński przeciw migrenie, do nacierania nerwu bólego, skroni, za uszami.

*** Proszek fiakerowy**
(Fiaker Pulver),
środek ludowy przeciw kaszlowi, chrypce i duszności.

*** Woda kolonńska**
znakomitej jakości, równająca się wyrobom różnych farinów, ale o połowę tańsza.

Maść cudowna Hamburgska
bardzo dawny środek przeciw ranom różnego rodzaju.

Apteka pod Gwiazdą utrzymuje wielkie składy przyborów chirurgicznych z kauczuku i innych materiałów z pierwszych fabryk niemieckich i francuskich, mianowicie: Wstrzykawkę różnorodną z kauczuku, szkła, cyny i do różnych celów, pończochy elastyczne, poduszki kauczukowe worki na lód płótno kauczuk do podkładki, respiratory, bougies i katetry przeróżne, przepaski, koneweczki Esmarcha i Hegara, mlekoziagi, pedzle do 60 i do gardła, flaszki do karmienia dzieci i różne inne tak dla lekarzy jakoteż dla publiczności. Opatrunek Listera ma skład główny najpierwszej fabryki tych wyrobów Hartmana i Kieslinga jest więc w możności sprzedawać taniej niż każda konkurencja.

Adres na telegramy i listy: Apteka Mikolascha Lwów.

[8455 21—?]